

بەسەرھاتتیک لە ستۆنگ ھەنجس
رۆمان
نووسینی سەر بەست خەسرەو عارف
2008

ISBN

مافی کۆپیکردن و لەچاپدان بەی پرس و بریاری نووسەر ئیپرسینەوێ دادگایی لەسەرە

پەییوەندی sari-ari@online.no

تەلەفۆن 004733048041

مۆبایل 46433863

❖ بەشى يەكەم

شەوئىكى گەلئىك ساردوو تەمىين بوو... دلئىر بۆكانى لە دەرهوئى كەنارىكى چەپەرى لەندەندا؛ خۆى و تەنھا پەيامئىكى مەزن و مئىروولەيەك. لە تەنگەبەرىكى دوور دەستدا؛ لە كەشتىيەكى تىژرەوى لەنگەر گرتوو؛ لە كەنارىكى رۆژئاوای باشووردا دايانبەزىنرا. هەلبەتە خۆى دۇنيا نەبوو لەوراىستىيە، ئايا ئەوجىگەيە كەنارىكە يان دورگەيەكە لئى دابەزى! قاچاخچىيەكەن ووتيان: دەستووبرد كە تا كەس پىمان نەزانئىت. بەبئى ئەوئى بزائىت لەكوئىيە لەكەشتىيەكە دابەزى و رىگەي گرتە بەر. چوونكە پەيامئىكى زۆر تاييەتى بۆ گەلى ئىنگلئىز پىيەو نىازى بوو مەليكەخاتوو ئىليزابىت بىيئىت و ئەو پەيامە تەنھا و تەنھا بەو بگەيەئىت. جا پەيامەكە چىيە، كەس نازائىت، چوونكە گرىئى دلى خۆى بۆ كەس نەكردبوو. كەس هىچى دەربارەى ئەو تاكە پەيامە نەدەزانى.

دواى دووسئى رۆژ پىادەرەوى... ئىوارەيەكى تەمىين وتارىك كە جگە لە هەنگاوئىك دوان سىان، هىچى ترى نەدەبىنى. تەنھا دەيوئىست بگاتە جىگەيەك، نزيكترىن جىگە لە شارى لەندەن. بەلام لە دواى سئى شەوو سئى رۆژ كوختىكى لە دوورەو لەتەما بىيئى؛ دلئىر بۆكانى كە لە يۆنانەو بەقاچاخ هئىنرابوو بۆ ئىنگلئىتەر؛ پارەى دوو دانە سأل حەمالئى دابوو بە چەتە دەرياوانەكان تا بىگەيەننە ئىنگلئىتەرەو پەيامەكەى بگەيەئىت. لەو رۆژەو بەو كەناراندە ونبووانە دەگەر... هئىشتا كەسى تووش نەهاتبوو، گەرچى بەنىازى خۆى هاتبوو بۆ ئىنگلئىتەر و نىازى بوو بگاتە شارى لەندەن. بەلام دانىشتن نەيدەگەياندە پايتەخت. بۆيە بە پئى بەرىكەوت. تا لە چنگى مەرگ دەربازى بئىت. سئى شەوو سئى رۆژ لە كرىوهدا بەرىوە بوو، تا مائىك بىيئىت و داواى يارىدە بكات! چوونكە برسئىتى برسئىتى لەبەر برىبوو. سەرماش ناخى دەتەزان.

كەنار دەرياچەكە لەناو چرىي تەم و مزدا، لەو شەوهدا وەك هەورىكى زەردى ئەستەم رۆشن دياربوو... سئىيەم شەوو رۆژبوو كە دلئىر خۆى لە پالتوكەى پەستابوو و بەشەكەتى بەدواى مائىكدە؛ يان كەسئىكدە دەگەر! خەرىك بوو بىيئىت بە شەختە. گيانى خەرىك بوو بىيئىت بە چلوورە... وەك شەقشەقەى دەستى ساوا هەلدەلەرزى... برسئىتى بوو، بۆ چوار رۆژ دەچوو نانى نەخواردبوو!

سال، سالی 1990 ریکهوتی بیستوپینجهمی مانگی زستانی رینهندان بوو. نهجام گهیشته بهر دهرگای کوختیکی تاریک. دلنایایی بزهی خسته سهر لئو، تیگهیی بههلهدا نهچووه. کوختیک که له دوروهه بینبوی... که تنها مال بوو لهو دورگهیدا که نهو وایدزانی له شاری لهندهن دایه، بهلام به دهیان کیلومتر دور!

مال کوختیکی بچکولهی جوان و دیرین به رووکش لهسهر دیکوری کهنیهسهو مزگهوت، ههروهه شئیوازی روکوکی تیا بهدی دهکرا، بهلام جیگهیهکی تا بلئی شووم. دهوانم بلیم کوختیکی بچکولانه لهسهر گردیک که لهچواردهوریدا دارستانیک نهو کوختهیان هشار دابوو، کهس نهوی پهی پی نهدهبرد! بگره نامهبریش نهوی شارهزا نهبوو.

مهرگ دهستی له ئیخهی دلیربوکانی بهردا کاتیک گهیشته بهر دهرگای کوخته تاریکهکه. تنها به تاریکیدا لهو دوروهه توانیی له ژیر روشنایی مانگه شهوی تمه تهنیودا نهو کوخته بیبینیت. وهک نهوی به گهیشته نهوی؛ خوئی له دهستی مهرگ قوتار کردبیت... لهبهر دهمی کوخته بی رووناکیهکهدا چیچکان دانیشته.

کات له نیوهی شهو لایدابوو. شوین کوختیکی کون بوو، له دهروهی شاری لهندهندا... لهویدا که دیر زهمانیک ئافرته سیحر باز مکان له شهوی لهدایکبوونی مهسیددا ئاههنگی شادبیان دهگیراو لهگهل گیانی دارستان و بابهنوئلدا قوشمهیان دهکرد. ههر لهو جیگهیهشدا دهیان ئافرتهی پیروزیان سووتاندبوو به ناوی ئایینهوه. بهلام نهو دهربارهی نهو جیگهیه هیچی نهدهزانی، چونکه بیری له لهشی تهزیووترو سرتتر بوو.

میروولهیهکیش که سنیهم روژ بوو له دهوری دهگهراو به گیرفان و نهملاولای لهشیدا بو ورده نان ههر خنهی دههات و هیچی لهو بو ههلهندهکرینرا! ههموو گیرفانهکانی پانتول و پالتوکهی گهراوو و به ههموو گیانیدا ههلهز نابوو! کهچی یهک پارچه ئاردی له ههموو گیرفانهکانیدا ههلهکراندبوو تا بیکاته قوت و برسیتی برهویتتهوه. بویه دلیربوکانی ناچارانه میروولهکهی لهناو مشتیدا ههلهگرتبوو و جار ناچار ههناسهیهکی نیمچه گهرمی بهسهردا دهکرد تا رهق نهبیتتهوه. مانگه شهویکی پر بوو، واته مانگ پر بوو، گورگ دهیلوراند، گوئی لی بوو، دهترسا. تنها خوژگهی نهوه بوو که خاوهن مال لهمال بیت و دهرگیان لی بکاتهوه. سهرتا ویزانی خاوهنمال له ماله و بهلام نووستوو! بهلام پاش چندجاریک لهدهرگا دان؛ کهس نههات دهرگا که بکاتهوه؛ دلنیا بوو که کهس لهمال نییه. بهر لهوهی لهسهر نهژنوکانی دانیشیت، جاریکی تریش لهدهرگای دایهوه. دلیربوکانی سوالکهر نییه بههلهدا نهچن. نهو کوردیکه و پهیامیکی مهزن و گرنگی بو گهلی ئینگلیز پییه.

❖ بەشى دووهم

له ژوروهوى كوختهكهدا ئافرەتتېك كه بهتەنھا دەژيا ! له ترساندا كۆى چراكانى مالهكهى كوژاندبووهوه، چونكه گوايه پۆليس تەلەفونيان بۆى كرىوو كه مرقىك بەرهو مالى خانم دانيالا دەچىت. پۆليس پېناسەيهكى پياويكى گەرۆكيان دابوو به خانم دانيالا. تا نەترسىت و ئەگەرىش حەز بكات دەرگاي لى بكاتەوه!

چونكه دلير گەرۆك بوو، بۆ پېنج سال دەچوو تەقەلاى ئەوهى دەدا بگاتە وولاتى ئىنگلتەرە و هەر سنوورداشى تورکياو يونان دەکرايهوهو هەميشە وىل بوو! هەموو شارو شارۆچکە و ريگا تاريک و رۆشنەکانى ئەوروپا به پى گەرآبوو. وهک گەرۆکىكى خىرمەند پۆلىسى ئەنتەر ناسيونال بەدوايهوه بوون، دووراودوور ئاگايان لىى بوو. چونكه دەيانزانى پەيامىكى پىيه. بەلام ئەو باكى نەبوو، چونكه ئەنجام به پىى خواستى پۆلىسى ئەنتەر ناسيونال و به بەلمىكى پۆلىسىكى نەپىى ئەويان گەياندبووه کەنارەکانى دەرەوهى لەندەن. بەلام ئەو ئاگاي لەو بەزمە نەبوو. بگره هەر هيجى لەو بارەيهوه نەدەزانى. کوردگۆتەنى مېش ميوانى نەبوو. چونكه ئامانجى تەنها گەيشتن بوو به مەلىکە خانمى مەملەكەتى ئىنگليز!

دانيالا خانم لەمال بوو، بەلام کوونه مشكى لى بووبوو به قەيسەرى و دەترسا؛ لەترساندا هيندهى چنگىكى مابوووه... خۆى خزاندبووه ناو کانتورىكى بچکۆلهوه له کەلهگىى كوختهكهدا. هەناسەى لەخۆى برىبوو دەترسا. لەچى؟ له پياويكى خواناس و كۆچەرى شەرقى! له خواناسىكى دلنەرم و وون بەدواى ئامانجىكى تايبەت و نەپىيدا. سۆفیهىكى ريگاي تەرىقەتتىكى تايبەت. چونكه کاتىک كه له پلهى زانستى لاهووتدا گەيشته قوناغى عىرفان؛ لەئايىن تەکيهوهو برىارى دا تا پەيامەکانى نەگەيهنيت باومر بههيج ئايىننىک نەکات. تەرىقەتى ئەو باوهرىكى مەزن و پىروژ بوو. مەبەستم له پالەوانەکەمە. دلير بۆکانى. ئەو باومرەکانى له گووماندا راگرتبوو. چونكه مىللەتەكەى بووبوون به سووتووى جەنگ، جەنگىكى مېژووى و نەيدەتوانى باومر بکات؛ كه ئەو هەموو نەهامەتى و دەر دو ئازارەى به مىللەتى كورد دەگات؛ به ويست و مەلىى خواوهند ئەنجام

دهدرين. بويه مهيلي له خویندن تهری، چونکه هزی نهدکرد خوی بهو باوهره نهخوشه قایل بکات که شهر ویستهکانی خواوندی تیايه. بهلام ناینهکان پهروهردهیهکی گیانی مهزن و سامانیکي بهپیتیان لهودا بنیاتنابوو.

بهلام هینده ماندوو بوو، گوئی - لهتاو قورره ی سک - له هیچی تر نهبوو. بهلام له ژوروهوی مالهکهدا؛ خانم دانیالا خوی لهناو کانتور هکهدا سی قهدکردبوو و نهک لهسهرما و لهبرساندا، بهلکوو له ترساندا... دوو سی حبی هیورکه رهوشی قوت دابوو، لهگل دوو گولاجی قالیومدا تا خوی لی بکهویت. ترس یارییان به گیانی نهو دهکرد. چونکه نهو ژن و بارمه و دیلی جهلادیک بوو... جهلادیکی نهخوش، که دوايي باسیتان بو دهکهم.

هموو دنیای لی بووبوو به خوین و لههر چاوتروکانیکدا زیندهخویکی سهیر و سامانکی دهی... دانیال خانم هینده نهخوش بوو، هینده له پیاو دهرسا نهپیتهوه! بويه ناهقی نهبوو... باوهری نهک به پولیسیش نهدکرد، بهلکوو وای دهزانی به دهسیسهی پولیس نهو پیاوهی بو دهنیرن تا بیکوژیت. تا بیخوات و تهعدای لیکات؛ چونکه دانیالاخانم نهخوشی دووفاقی = شیزو فرینی - لهگهلا بوو، پهركهم دهیگرت و دووچاری هیستیریا دهبوو. بويه دهمانجهکشی لهمیلدا لهسهر پی بوو... پر چهک بوو به ترس و به نهخوشی...

لهبر دهرگای کوختهکهدا دلیربوکانی هلهدهلهرزی و خهریک بوو رهق دهبووه... تهماشای کزهلی میروولهکهی دهکرد... میروولهکه رووی تیکرد و فهرمووی: نهی زحمهت نهپیت چند روژی تر چاوهروانی خاوهن مال دهکیت تا بگهریتهوهو پرسی خواردنی لی بکهیت؟ فهرمووی تا سی کاتر میری تر.

- ههسته وهژورور بکهوه، تو دز نییت و کس ناتوانیت تاوانبارت بکات به دز. چونکه تو سیهم روژه ماندوو شهکتهی. ههسته، وهژورور بکهوه، خاوهن مال لهمال نییه و مالی خوته، گهر نیاز پاکیت و تنها دهنهویت ژهمهخوراکیک بخویت، برو ژوروهوه. قفلی دهرگاکه بشکینهو برو ژوروهوه و خوت تیر بکه؛ تا منیش لهبرسانا نهمرم!.

دلیریش به میروولهکهی فهرموو: گولی من نهی نازداری رهشپینستی جوان، ناخر پیم نهنگیه بهی نیزن بچمه ناو مالیکی کهسیکی نهناس.

- ناخر گهر وهها نهکهی؛ نهوا ههردووکمان لهبرساندا دهرمین.

- جا بلیین چی؛ باوهر ناکهم، دلنیام خاوهنمال تاویکی تر دیتتهوه.

- ئەهی ئەگەر نههاتهوه؟

- ئەگەر نههاتهوه، ئەوا ناچار دەبیین بیریکی راست بکهینهوه، بیریکی جوان له بیرمکانی بهرپزت، ئەهی میروولهی گیان. بهلام ئەگەر حمز دهکهیت سهپریشک به؛ کئی تویهکی وردیلانه دهبینیت و حسابت بو دهکات؟ کئی دهتیینیت تا ههست به ههله بکهیت، پاشان تو به مانگیکیش هیندهی ژهمیکی من نان ناخویت، پرۆ له درزی ژیر دهراگاکهوه خوت بکه به ژوورداو چیت دهویت بخو!

- بیگوومان به که خاوهند دهمانبینیت، جا گوناح چی گهوره تا بجووک ههرا گوناحه، میرووله بین یا مرؤف، گوناوهکانی گشتمان وهک یهکه له بارهگای خاوا، ئەهی بهرپز کاک دلیر، من خوم خهجالهتی خوی خوم ناکهم گهر بهر لهتو ئەو کاره بکه.

- من دهزانم که خاوهند له ههموو گوناوهکانت خوش دهییت.

- من له پیناوی لیخوش بووندا یان له ترسا خاوپهرستی ناکهم، بهلکوو من له پیناوی باوهری خومدا دهژیم، دههویت ههست به بوونی کهرامهتی خوم بکه. بویه راپرسیی جهنابیشتان دهکه.

- ئەگەر تا کاتژمیریکی تر خاوهن مال نههاتهوه، ئەوا به قسهت دهکه، وهژوور دهکهوم تا لهبرس و لهسهرمادا رهق نهیبینهوه.

ئهنجام دواي تپهرینی کاژیریک، خاوهنمال نههاتهوه کهس دیار نهبوو. پاشان بهناوی ههزهرتی میروولهوه فهرمووی: ئەهی فریشتهکانی دهروونم، بمبورن؛ بهنیاز پاکی بهنیازی گهرمبونوهوه ژهمهخۆر اکیک دهراگای ئەم مالم بو بکهنهوه. وای فهرموو و دهراگاکه کهوته سهپریشت... فریشتهیهکی کیژولهی چاوشین و قز زهرده له دهروونیهوه دهپریری و دهراگای کوختهکهی بو خسته سهپریشت و ناو کوخته بی کارهباکهی بو کردن به چراخان. پاشان فهرمووی لهوو له ههزهرتی میرووله کرد تا دابنیشن و نازاد بن.

دلیر بوکانی چاویکی گیرا به ناو کوختهکهدا... ئەوهی بینیی تهها چهپهسانی تووش کرد سهری سوورما! وای وورما! چی بینیی خوايه!... لهناوهراستی ژووریکی کونی نیمچه تهسکدا! له دهروهی شاری لهندن، لهو چهپهره رییهدا، مالی نافرتهیکی ئیرانی! تابلوی نافرتهیکی ئیرانی! تا بلیی جوان، هینده جوان بوو؛ نه بیتتهوه. تابلوکه به غهزهی چاویکی خوماری شازادهیهکی پرچ لولی چاو پر له برژانگ و برۆی هیلال؛ وهک وینه مینیاتورهکانی نهقاشیی ماموستا دیرینهکانی سهردهمی ساسانی، وینه کیشرابوو؛ نا،

دهتگوت فریشتهکان گشتیان ئیلهام له جهمالی ئهوه وه و مردهگرن کاتیک که خهونهکان بو ئهوه دهچن! زور سهیر بو له لای... رهق و ووشک ههلهات. ههستی دهکرد له دهرهوهی مالهکهدا مردوهوه تهنها گیانی وهژوور کهوتوه! بو کوی؟ بو خودی دهرهوهی بهههشت. چونکه له ژیانیدا جوانی وههای له هیچ وولاتیکدا بهبینیوو... جوانی فریشتهیهک له فریشتهکانی مایکلئانجلو یان کاراچایو! هیندهی لهدهست هات لهسهه ئهژنو نووچ داداو نوژییک بهدیار جوانیهوه بکات. خانم دانیالیش له کونه درزیکی جی کلپهوه که خوی دروستی کردبوو بو حالهتیکه وهها، شهژهنی له دیوی ناوهوهی کانتورهکه قفل کردبوو، بگره خودی کانتورهکه وهها بو که دهچوه سهه کهلهگیهکه... لهو درزهوه میملی و چاودییری ئهوی دهکرد، تهماشای دهکرد، لهترسا ههلهلههرزی... سهیری لیدههات، نهیدهزانی ئهوه روشناییه چیه لهناو مالهکهیدا نووری دهپرویت! چونکه ناو هولهکه بهجوریکی تر روشن بوو. چونکه دلیر هیچ سوچیکی دهست بو نهبرد تا گلۆپهکان دابگیر سینیت! پیدهچوو له دۆخیکه گیانیدا خانم دانیال کهمیک هیور بوو بیتهوه، دهنه زریکهی لی ههلهدهستا، دهنه ئهوه هینده مهتین نهبوو خوی رابگریت! چونکه گیانی هاتبووه سهه کونه لووتی بهه لهوهی دلیر بۆکانی وهژوور بکهویت! تهناهت دهنگی دهرگا کردنهوههیشی گوی لی نهبوو!

❖ بهشی سنیهم

کاتیک دلیر ئهوه تابلویهی بینی، میروولهکهی لهدهست کهوته خوارهوه! میروولهکه کهوته ناو شهکردانهکهوه... زوری نهبرد لهناو شهکردانهکهدا رهنگی سپی سپی بووهوه. به خوشیهوه فهرمووی: ها دلت خوشه؟! ههست نهکهی بو مالتیکی بیگانهه هیناویت، ئیره کوختی خانمیکه ئیرانییه. ئهوه له ئههلی فریشتهکانه و دلی پاکه. جا گهر ههز دهکهیت بگهڕی و شتیک بو خوت پهیدا بکه تا برسیتیت برهویتهوه. بهلام دلیر گویی لههیچ نهبوو... تهنها دهستهو ئهژنو لهبهه دهمی تابلویهکی شیوه مینیاتورد! ناخوود ناگا نوژی دابهست و چند جاریک سهه دانهواند و سووپاسی خواوهندی کرد که ئهوه ههلهی بو رهخساندو لهو کاته ناههمواره ئهوه جیهانه جوانهی نیشانی ئهوه دا!... لهبهه خوه لهخوی پرسیی: تو بلنی نهمردهم و ئهه بهههشته بچکولهیهه لهچاره نووسرابیت؟! تو بلنی هیشتا زیندوو بم!؟

بهلئى، ساغ و زیندو بوو، بهلام ئهوهى لههمموو شتتیک زیاتر ئهوى چهپهساندبوو، تابلوی ئافرهتتیکى ئیرانى بوو به دیوارهکوه که بهرامبهر دهرگاگه له تهک هۆلى پاش تهنگه بهرى رارهوهکوه دیار بوو. باوهرى نهدهکرد له راستیدا ههبيت هینده جوان بیت، چونکه له ژيانیدا سهدان تهرز، جوانی ئافرهتی ئیرانی دیبوو... دل و بیرو یاد و دهر وونی پر بوو له شیعهرهکانی حافیزو سهعدی و ههزاران جوانی بی نمونهی دیبوو! لهر استیدا سهردهمی لاوتیتی خوی تهنها به ئهدهبی کلاسیکیهوه بهسهر بر دبوو بهر لهوهی بیت به گهرۆک، بهلام جوانی وههای هیشتا به چاوانی نهدیووو. بویه ههستیکرد له بهههشتدايه. چونکه ههر که وهژوور كهوت، راستهوخو تهنها تابلۆکهی بینی، چونکه فریشتهکه تهنیا رۆشنایی خسته سهر وینهکهی ئهوه ئافرهته ؛ لهو ماله تاریکه چۆلهدا که بۆنیکى شوومی لیدههات، شوومیهکی دیرین.

وهک ئهوهی یهکهمجاری بیت جوانی ببینیت! برسیتى لهبیر چوهوه! تهنها دۆشداماوو دهمداچهقاو بهدیار تابلۆکهوه ووشک بوو، تا كهوته سهر نهژنۆ! خانم دانیالا له تهنگه بهرى درزیکهوه تهماشای دهکرد. وینهکه ئافرهتتیکى رهنگین پۆشبوو، له دۆخی نیوه دانیشتندا، دانیشتبوو چاوهروان ؛ له دۆخی بیرکردنهوهیهکی قوولدا... سهیری دهرهوهی چیهوهی وینهکهی دهکرد و سهری کهمیک لار کز کردبوو. تهماشای شتتیکى سهیری دهکرد، که کس نازانیت! سیمای تیکهل به رهنگی شهبهق و ئاویزه، بهلام توخ، ئافرهتتیکى داپوشراو و داوین پاک، وهک فریشتهیهکی سهر ئهرز.

دلیر بۆکانی زور دلی چوو به تابلۆکهدا، بۆ یهکهمجار لهژيانیدا بریاری دا ئهگهر ئهوه ماله جیههیلئت، بهبی ئهوه تابلویه لهو ماله وهدهر ناکهویت. چونکه وهک ئهوهی سیحری لیکرابیت. لهبهر دهمی تابلۆکهدا له ههستتیکى خوشهویستی سهیردا مت بوو و نوپزی دهکرد، بۆ جوانی ، بۆ تابلویهک که نهیدهزانی کئ وینهی کیشاوه، دهستکرده یان فۆتۆ، چونکه بهر لهو شهوه، ئهوه هینده سهرگهرمی جیهانی وینهو تابلۆ نهبوو. چونکه ئهوه قوتابی ئایین بوو. بهلام باوهرى تیکچوو بوو، باوهرى بهوه هینابوو که خوشهویستی بۆ مروّف تهرخان بکات، تا لهویوه به ومجد بگات. لهسهر ئهوه مامۆستاکانی ئایین تۆمهتی شیتیان خستبووه پال و له قووتانخانه ترۆیان کرد. ئهم باسهشتان له بهشهکانی داهاتوودا بۆ دهگیرمهوه. ئهوه شهوه زیاتر له کاتزمیریک بهدیار ئهوه وینهیهوه چهپهساو دام.

❖ بەشى چوارەم

بەر لەوهى ھەنگاو بەرەو دەستى چەپى ھۆلەكە ھەلھەيتت بەرەو ئاشپەزخانەكە...
كۆمەلەك كەتت بەرەو دلیريان راکيشا... فریشتەكە تيشكى پرووناكى خستە سەر
كتیبخانەكەكە بچكۆلە... سەرنجى ئەوى بەرەو كتیبهكان كیش کرد... چووه پيش، بینى
ھەرچى كتیبه پیرۆزەكانە لە كتیبخانەكەدايه؛ گولزارى سەعدى و خافیزو مەولەوى و
عومەر خەيام، قورئان و بايبل و كۆنقوشیوس و سارتەر و سوهراب و صادق ھیدایەت و
پەروینى ئیعتیسامى و فروغ و عارەب شەمۆ و تاگور و كتیبه فەلسەفە و دەروونناسى و
ئەدەبىيات و دەيانى تر... كاتىكى زۆرى بە پرامانەوه برده سەر؛ ھیندەى تر ھەپەسا.
ھیندەى تر ھەپەسا كە چاوى كەوت بەو ھەموو كتیبانە! دەستووبرد بیری سەردەمى
لاویى كەوتەوه... بە ھەپەساوى تەماشای تابلۆكەى خانمەكەى دەکردو چاوى دەگێرایەوه
سەر كتیبهكان و خۆزگەى دەخواست كە خاوەن مأل خودى ھەمان تابلۆ و خاوەنى ئەو
ھەموو زانستە دیرینه بیت... چوونكە لەھەر پروانگە و گوشەكەوه ھەستى دەکرد
تابلۆكە سەرنجى ئەو دەدات و خۆشەويستى ئەو سەرشار دەكات... بزەكانى پروو لەو
بوون. بەلام بەدەم تەماشاو سەپى كتیبهكانى دەکرد و ناوى كتیبهكانى دەپشكنى...
باوەرى نەدەھات، چوونكە دەیزانى لە دەروەى شارى لەندەندا رینگەى ھەلە کردووه،
بەلان نەیدەزانی مالى كەسكى ئیرانى لەویدا چى دەكات! ناو مألەكە تارىك بوو، چوونكە
فریشتەكە بچكۆلانە بوو، ھەزى نەدەکرد تەواوى مألەكەى بە جارێك نیشان بدات...
چوونكە ئەو كارىكى سامناك بوو.

لەناكاو لە تووى يەكێك لە كتیبهكانەوه؛ پألەوانىكى بچكۆلە دەرپەرى و سىحر ئاسا ھاتە
بەر دەمى و شاگەشكە، بە دەنگى پر لەگريان ھاوارى لە دلیربۆكانى كرد: بابە، ئەو چى
دەكەى لیرە!؟

ئەویش بەسەر سوورماوى تەماشای سەر رەفەى كتیبخانەكەى كرد، بینى ئەو، زۆراب
!... ئای ئەو توى زۆراب گيان؟ چۆن توانیت لەداستانەكان دەرباز بیت كورم؟! ئای...

دلیر بۆكانى بەر لە زۆراب، دايه پرمەى گريان، بەر لەوهى لەپى دەستى بۆ رابخات تا
بچیتە سەر دەستى، بالای ھیندەى بالای ئەو گەشایەوه لە ژوورەكەداو باوەشى پيادا كرد.

یان پیکهوه باوهشیان به یهکتریدا کرد... فهرمووی: ئهوه چی دهکهی لیږه بابه؟ کی توی هیناوه بو ئهم مهلمهکهته؟ چون گهیشتیته ئیره؟

ئهویش فهرمووی: کورم ژیان گور اووه... نیستا سهردهمی روستهم و زوراب نهماوه، گهرچی نهژدههاکهکان و دیوهکان زور بوون؛ مروقهکانیش وهکوو جار ان نهماون، کورد ئاواره ی ههموو جیهان بووه، ناومان له ئیران و تووران زیاتر بهدناوتر بووه وهک له ناو میللهتانی بیگانهدا. ئهوهی راستی بیت من لهبرسا هاتوومهته ئهم مالهوه! کاتیک دلیر بوکانی وههای فهرموو؛ زوراب مووچرکه به گیانییدا بهرقئاسا تهوژمیکرد و لهههمان ئهو چاوتر وکانه خهیال بزوینهدا قهبارهی وهک توزیک لهوهو پیش بچووک بووهوه!

فهرمووی: بهراسته بابه؟! تو هاتوویت له مالی خانمیکي ئیرانییدا، له لهندن بو پارچه نانیک بگهرییت؟ فهرمووی بهلی؛ من پهناهندهم کورم، خو من چیبیدی روستهمهکهی جار ان نییم... نیستا لهم ژینهدا به مروقیکی بی وولات ناسراوم.

زوراب خوی بو رانهگیرا، دایه حهشمهتی گریان و به کتیهکهدا ههنگهراو خوی خزندهوه ناو ههمان لاپهراهی که لیوهی هاته دهر.

دلیر بوکانیش دلی پر بوو، کاتیک سهرنجیکی خیرای به جیهانی فهنتازیای خویدا گیرا... فریشتهکه که بهر دهمی تابلوکه و کتیبخانهکهی بو کردبوو به چراخان لهغهمی فهرموودهکانی نیوان زوراب و دلیردا تاریک داهات و کوژایهوه... دلیرسهری بهسهر رهفهی کتیبخانهکهدا دانهواند و کهمیک کهوته یادی سهردهمی لایویهوه، چونکه نیستا ئهو سیبوحهوت سالانه. سالانیکه دهر بهدرو بیوولات و بیکهس و بیکاره... لهم ناموییهدا دووچاری هزاران جار حالهتی برسیتی و دهر داتووه... بهلام حهر دهکات بژی، چونکه ئهو عیشقی تهماشادوخوینیت له جیهانداو دهگهریت و له تهماشاکانی مروقهکانهوه فلسهفههی خاموش فیږ دهبییت. هاوړی گیانلهبر و تهیروو توور و زیندهوهره بچکولهکانه. ههر بویهشه ئهو میروولهیه هاوړییهتی و بو چوار روژ دهچیت نا ئومیدانه خواخوایهتی پارچه خوړاکیک له گیرفانهکانیدا بدوزیتهوه تا له برسا نهمریت! بهلام ئهو توانیی له رهقبوونهوه بیپاریزیت، توانیی ئهویش لهگهل خویدا وهک هاودهنگیک، وهک هاوړییهک ههلبگریت، چونکه نهیدزانی چون خوی به ودا ههلزاندبوو خوی کردبوو به هاوړی کوج وگهشتهکهی! پاشان به زرنگیی خوی، خوی لهوکردبوو به ئاموژگاریکه و ماموستاو ئوستاد، وانهی سهبری فیږه دلیر دهکرد، کهچی بهر لهوهی دلیر مشووری خواردن بخوات ئهو خوی ههلدایه ناو شهکردانهکهوه.

لهو خهیالانهدا ههستی به نارامییهک کردوو کهمیک گهرمای بووهوه، بهلام هینده شهکعت بوو که توانای نهبوو راست ببیتهوهو خوی بگهیهنیته ژووری نانخواردن یان چند پارچه

قهندیک بخاته ناو دهمیهوه، بهلام زوری لهخوی کرد، خوی پهلکیش کردو دوویارچه
قهندی نایه ناو دهمی و لهتاریکییدا خوی لهسر کورسییهکی یارینه گرموله کردو
تهماشاکانی لهسر روخساری تابلوکه چهقیان دهبست... ناههقی نهبوو ههست بهوه بکات
که مردووو لهبههشتیکی کوخت شیوهدا خهو دهبینیت. تو بلایی ژیان هینده خوش بیت
دوای مردن؟! نازانم! بهلام ئهو زیندوو بوو، ههروهها منیش ههز ناکهم مردوووکان بینمه
ژیرباس و بیانکه به پالهنوانی چیروکهکههم. من کاری وهها ناکهم.

❖ بهشی پینجهم

دانیالا خان لهودیوو دهرگای کانتورمهکوه گنژ بوو، بهلام ترس بواری نهدهدا پراکشیت و
بنویت. زور دهرسا! ترسیکی نهخوشانه. چونکه میردهکهی جهلاد بوو.

بویه لهودیوهوه، لهو درزهوه هه تهماشای دهکردو ؛ دهیویست روخساری دلیربوکانی
بینیت. چونکه دلیر پشته لهو ناسته بوو که ئهو تهماشای لیوه دهکرد.

دلیر باوهری نهدهکرد ئهوه راستی بیت، ههستی دهکرد دهستیکی پیروز یان چهپهل زاله
بهسر ئهو دیمهناهدا که تووشی دهبوون لهو شهوهدا. بهلام بینرس بوو، چونکه نیازی
پاک بوو. لهسر کورسییهکه لهماندوویدا، پاش ئهوهی کهمیک گهرمای بووهوه خوی به
ناستهم بزواندو کورسییهکه کهوته سهمایهکی چند جووله ؛ خهریک بوو چاوی دهچوووه
خهو.

خهوی لیکهوت، خهویکی قوول. شهویک... تا بهیانی... بهیانی تا ئیوا، ئیواره تا شهوی
داهاتوو ههمان کات. بهلام له دهرهوهی کوختهکهدا بارانیکی زور بهتهوژم دهباری... لهو
نیوانهدا، لهو شهوو روژهدا دانیالا خانم خوی بو نهگیرا، ههمان دهمه بهیان بهر له روژ
ههلاتن له کانتورمهکه هاته دهره دهمانچهی میل لهسرپی دانابوو؛ له کانتورمهکه بهبی چیه،
وهک شهقشهقه ههموو گیانی سهمای دهکرد... زوری پی چوو تا خوی تاوداو دانی نا به
جهرگی خویدا تا بیته دهری و دهمانچهکهی لهسر دا خالی بکاتهوه. نهجام گهیشته سر
دلیربوکانی ؛ هاته بهر دم دلیر بوکانی و به دهمانچهکهی نیشانهی لهسر دل و
ناوچهوانی دهگواستهوه بهدم لهرزی ترسهوه. بهلام دلیر بوکانی له خهویکی زور قوولدا
پرخهی دههات. میش میوانی نهبوو.

دانیالخان هیندەى مشتتیکى مابوو هه له ترساو دلیری لئ بووبوو به خێو... دەمانچهکەى
بۆ هەلنەدەگیرا له ترساو نەیدەتوانی؛ بگره نەیدەزانی بیتەقینتیت. نیشانهیهکی لەرزۆکی
لەسەر دلی دلیر گرتبوو هه، ئەگەر خوانەخواسته بهاتایهه چارەنووس بهغیلی به دلیر
بردباو به ههله بیداری کردایهتهوه، یهکوو دوو دهکوژرا، له ترسا، له ههشمهتا. چونکه
خانمی دانیالا نهخوشی شیزۆفرینی و هیستیریای ههبوو. باوکی تاجیریکی چهکفرۆشی
نیرانی بوو... ئەوی به بارمه دابوو به جهلادیکی توورک تا پارهى ئەو چهکانه دەدات
که به قەرز لهویکریبوون تا دزهیان پینکات بهرهو سنوورەکانی توورکیاو نیران و
عیراق؛ بۆ قەردنی میللهتی کورد. چونکه نیران و توورکیا خەریکی مهشقکردن بوون
به کۆمهلیک زۆله تورک و زۆله فارس و کورد و عەرەب. له ئینگلتەرا؛ کۆمهلیک
مروقی رووخاوو سه‌رلێشیاوو نهخۆش و دیلی بیتاوانیان و سه‌قتکردوی جهنگی
که‌نداویان کردبوو به دیو... وهک دیو دهیانکرد به قورگیانداو؛ وهک دیو په‌روه‌ردیان
کردبوون بۆ لیدان له سومعهی دۆزی کورد.

چونکه ئەوان به دهسیسهی ئیسلام و عەرەب دهیانویست سوومعهی کورد تیکبشکینن له
جیهاندا، نهک ته‌نها ئەنته‌ر ناسیونال. دهیانویست کورد نه‌هێنن، دهیانویست ناوی کورد
پیس بکه‌ن. بۆیه باوکی دانیالا تا ئەو رادهیه بی رهم بوو، که دانیالای تاقانه کچی خۆی
کردبوو به بارمه و لای تاجیریکی ئینگلیز دایناوو... به متمانهی ده‌سته‌سه‌ری؛ وهک
متمانه له بری ئەگه‌ری نه‌گه‌راندنه‌وی پاره‌ی ئەوچه‌که دزراوانه‌ی که ده‌بیردن بۆ
تیرۆریسته‌کان... بۆ ئەنسارو مووقته‌داو شیخه‌کانی ئەملاولا. تا ئەگه‌ر بیت و نه‌توانیت
پاره‌ی چه‌که به ره‌شفرۆشراوه‌کان بدات؛ ئەوا ئەو تاجیره کچه‌که‌ی بۆ مه‌به‌ستی خۆی
به‌کار ببات. چۆنی بوویت وه‌های به‌سه‌ر به‌ریت!

دانیالا ته‌مه‌نی بیستوو دووسالان بوو. باوکی به ده‌سیسه‌یه‌کی گه‌لیک تاییه‌ت
هه‌لیخه‌له‌تاندبوو، ئەوی وه‌ها ناردبوو که کاریکی پیروژ بکات و ده‌بیت به نووسه‌ری
شیعه‌رەکانی ئالتن جۆن ی گۆرانی بیژی ئینگلیز. بۆ مالی بازارگانیکی هاوڕییی توورک
ره‌گه‌ز که به ره‌چه‌له‌ک عه‌ره‌به و کاری بازارگانی ده‌کات له له‌ندن... تورکه عه‌ره‌بیک
که ناوی جه‌لاده‌ت بوو؛ ئەوی سپاردبوو بهو کاتیک به کچه‌که‌ی ووتبوو ده‌تکه‌م به
به‌ناوبانگترین شاعیری جیهان.

به دانیالی ووتبوو: کچم تو ده‌چیت بۆ له‌ندن، له‌وی بابایه‌کی پیر دیت و ده‌تبات بۆ
خۆشترین جیگه له له‌ندن، تا له‌وی تو دابنیشیت له ته‌نهایدا شیعه‌ر بۆ گۆرانی بیژی
به‌ناوبانگ ئالتن جۆن بنوسیت؛ به‌هه‌ش نازناوی ولات و فامیلان هه‌تا هه‌تایه سه‌ر به‌رز
را‌ده‌گریت.

به لام نهوه سييه مساله داليا لهو کوخته دا تنها ده ژي. له گهل خيويکي جهلادی تورک و فارس و عهره ب و ئینگليزي زمان،، که له ناکاو ههفته ي جاريک دوو جار ديت و که ميک خوار دني بو ده هينييت و چي بويت له به دره فتاري بهوي دهکات، پاشان له جهزاي دواکهوتتي پاره ي قهرزه کاني باوکيدا، به جهلده ليدان نازاري ده دات. داليا خانم نازانيت نهو ديوه جهلاده کنيهو کويند هريبهو شکلي چونه... چونکه سوويچي کاره بای کوخته که له دهره وه ي ماله که دايه و دانيالا رووناکي له مالي به دهره و تنها به ديار مومه وه دهنوسيت. به لي: دانيالا خان هيشتا شيعر بو نالتن جوني به ناوبانگ دهنيريت، که کس نازانيت! تنانته نالتن جون خوشي نازانيت که نهو گوراننيانه ي ده يليت به خهون و به سه ر خوشي له خانم دانياله وه و هريان ده گريت، چونکه خانم دانيالا مروقيکي سامناکه له داهيناندا. شيعر هکاني ناويته ي گولزاري سه عدي و فروغ و سوهرابي سپوهر ي و پهرويني ئيعتيساميه. له وان مروقيکي شاعيري مهزني داهيناوه، که ده توانيت چاوه کاني بنيتته سه ر يهک و ئيلهام بگه يه نيت به جيهان و گياني مروقاته تي بسميت. دانيالا خان جوانيکه، شوخيکه ده گمه ن له جواني و ژيري و داهيناندا، وانه زانن من به خراب باسي ده که م، نا! به هله دا نه چن، چونکه دانيالا له په رستگا پيرو زه کاني منه.

دانيالا شاعيري مهزن زور له مه ستوره کارا تره و ميژوويه کي ديري ني هيه له نه ده بياتدا. جا باسي توانامه نديي نهو ته و او ناييت نه گه ر بيت و من ليرده دا هه ولي نه وه بدم تا باسي ژيانيتان بو بکه م. يان ده بيت په نا بهر مه بهر عايشه شان تا وه سفي نازار هکانيتان ، يا باسي داستاني جوانيتان بو بکات. جواني جه وه رداري گيان و به شکو.

چونکه نهو تا بليي جوانه، تا بليي پيرو ز و ژيرو خاوه ن که رامه ته له نه ده بياتدا. بگره يه که م شاعيره له جيهاندا که توانيويه تي به خهون وانه ي شيعرو گوراني بگه يه نيت به شاعيران و گوراني بيژاني هه موو جيهان.

کهس نهو توانامه زنه ي نه بووه نهو کاره بکات. نهو خوي بووه به سر وش و به ئيلهام و به خهوني مروقه هه ستياره کان.

بويه ده سته کاني ده له رزين له تر سا، بويه ده مانچه ي بو هه لنه ده گيرا... بويه نه گه ر به اتايهو خوانه خواسته چاوي بکر دايه ته وه به دم خه موه راسته خو گلو له يه ک سه ردلي ده سمی، يان ناوچه واني ده پيکاو ميشکي ده پزانده... ده نا دلير بوکاني له بيدار بوونه وه دا به لاي که مه وه زينده قي ده چوو و له تر ساندا گياني ده رده چوو. چونکه خانم دانيالا بو سي سال ده چوو زيندان بوو لهو کوخته دا... لهو ماله دا. سي دانه سال بوو ژير ده سته ي نهو ديوه جهلاده بوو.

به لام خه لکینه مهترسن، دهمانچه که دهستی دانیالای شاعیر مندالانو پلاستیکیه. جهلاد زاده به دیاری بوی هینابوو تا جنوکه کانی پی بترسینیت له شهوانی تهنه اییدا. جهلاد زاده که خاوهنی دانیالا بوو، ئهو دهمانچه یه بوی هینابوو، کاتیک که شهویکیان دانیالا به زمانی ئینگلیزی به جهلاد زاده ده لیت: به شهوان دهترسم.

بویه خه متان نه بیت، دلیر بوکانی گهر بیت و خه بهری بیتهوه، ده شیت لهترسی رووخساری ئهو گیانی دهر بچیت، چونکه دانیالا هینده لاوز و بینهوازو ماندوو نه خوش بوو، که شیوهی مروفت و رهنگی ئاده می پیوه نه مابوو. سپی بووبوو، دهتگوت بویه کراوه... دهتگوت گووشیویانهو تهرایی له له شیدا نهماوه.

به لام دوو چاوی گهوره، دوو چاوی رهش و برژانگ و بروی هیلالی هینده پر و گهوره دهموو چاوی ئهویان پر کر دبووه که جوانییه کی پر شکویان ده به خشی به بینهرا! جوانییه کی ترسینه له شکوی خاوهند، له جهلاده تی مهزنیی کهرامه تی ئافره تدا. ئافره ت به مانای ووشه، لهو ئافره تانه ی که له پیناوی دادو راستیدا سووتینران له ههمان جیگه دا که ههمان کوختی لی دروستکراوه. چونکه ئهو جیگه یه شوومترین جیگه بوو له شاری له ندهن که تهنه پو لیس و ههندیگ مشتتری = کریگرتی شوینیان دهزانی. چونکه له سهردمه کانی رابردودا، لهویدا ئافره تانی ئه جندهو سیرباز و عارفیان پیکه وه ده کرد به سووته مهنی ئاگر. لهو جیگه یه دا دهیان ئافره تی بیتاوان سووتینرابوون. ئهوی هیشتا پر بوو له زریکه ی پهپوو، ئهو پهپوو شوومانه ی که دهوهرین... وه، وه...

بویه چاوه کانی تهنه مهمله کهت و دهسه لاتی دانیالا خانمی ئیرانی بوو، له دهستی بهرگی سپیدا، له پرچیکی لوولی پر قهفی دریز و له دهستی بهرگی سپی دراوو چلکندا، که بوئی نیرگرو ریحانه ی گیانی ئهویان لی دههات.

به لام بینینی شکوی جوانی، بو یه کهم جار هر که سیک بیینیت - دهترسیت. جوانی شکویه کی گهلک سامناکی هیه. وا نهزانن جوانی تهنه بریتیه له ویستی خوش و ههستی لهزته تی کاتی و مادی و شتو مهک و تروو ته شقه لهی. من باس لهو جوانیانه ناکه که زاده ی مادده و دهستکردی مروفتن، ئهوانه جوانی روژه کی و لاهه کی و تهرفیه یین. من باسی ئهو جوانییه ده کهم که گیان ده سمیت، که ههندی کجار بو له حزه یه که بهر ههستی مروقی خهوتوو ده کهویت. جوانییه که باس له پله کانی زانستی گیانی دهکات. که دلیر به لای دهر باره ی فیر بووبوو له شاعر دا.

من باسی ئهو جوانییه ده کهم؛ جوانی گیانی، که زور جار ته ماشاو ههستیاری پیغمبه ره کانی به هله دا ده بات؛ هه لیه ته مه به ستم له هه له ی یه قینه. چونکه ده شیت لهو دوخه دا که جوانی پر شنگی ده گه یه نیت به ته ماشاکه ر، ته ماشاکه ر له تر سا به هله دا بچیت.

بۆيە دەشيا ئەگەر دلير بۆكاني بیدار بايەتەو، دەشيا لە ترساندا گیانی لەدەست بدات. چونکە دەبوو بە يەكەم چاۋ پيڭەوتن لە نيوان ئەوۋ داليا خانمدا... لە دۆخی ترساندا يان لە مەیلی بېینی جاۋەکانیدا!

چونکە ترس مەرۆف سامناک دەکات. ترس گیانلەبەریکی زۆر ناشرینە، مەرۆف لەو تەهی ترسی داھیناۋە، کەرامەت و شەکل و ناوەرۆکی مەرۆف و ئافرەتیاں پي شيواندوو، شيواندنیکي وەھا، کە چيیدی ئافرەت لە ئافرەت ناچیت، کە مەرۆف لە مەرۆف ناچیت، چونکە جيگەهی داخە کە ئیمەهی مەرۆف، شیۋە و جەۋهەری خۆمان لەیاد نەماۋە. نازانین کە مەرۆف خاۋەنی بەسامترین شکۆیە. بەو مەرچەهی نەترسیت.

بەلام دالنیال گیان تووشی نەخۆشیی هیستیریا ھاتبوو، ترس ھەلمەتیاں بۆ ئەو ھینابوو، ترس ئەویان داگیر کردبوو. بۆیە دەمانچەکە لەدەستیدا ۋەک شەقشەقە دەلەرزى و ئاۋ لە چاۋەکانییەو، پەرکەم لە دەمییەو کەفی دەکردو بەرامبەر بە دلیربۆکاني نیشانەهی گرتبوو ۋە لە دۆخیکی مەبەستدارانەدا ئامادە بوو بیتەقینیت، لە باریکدا ئەگەر دلير لە خەو بیدار بوایەتەو.

چونکە دانیاالاخانم نەک نازانیت کە دەمانچەکە راستی نییە، بەلکۆ نازانیت چۆنیش بیتەقینیت! بەلکۆ تەنھا ۋەک پيشتەر لە فلیمەکاندا بېنیوو، دەبیت پەنجە بڤیتە سەر میلی دەمانچەکە و فشاری بدات تا گلوولەکان بتەقینیت. ھەر ھیندەهی دەزانی، دەنا نەیدەزانی دەمانچەکە گەمەییەکی منداڵانەییە و ھیچی تر.

بەلام ئەو دەمانچەکەهی دژى کەس بەکار نەبردبوو، ھەر کاتیکیش يان ھەر ناوہختە کاتیک کە جەلادەت زادە پەیدا دەبوو، ئەو لە ترسا کونە مشکى لیدەبوو بە قەیسەری و نەیدەزانی ھانا بەریتە بەر چی کەلەبەریکی تاریک.

کات بەرەو بېیان دەچوو و دانیاالاخانم ماندوو بوو، گيژ بوو، خاۋ دەبوو ۋە نەیدەزانی چی بکات، چونکە باۋەری نەدەکرد ئەو مێردەکەهی بڤیت، باۋەری نەدەکرد کە پۆلیس راست دەکات کاتیک بە ناوی (ھەلبەتە بە ناوی پۆلیسەو) تەلەفۆنیاں بۆ ئەو کردو باسی ھانتی ئەویان بۆیکرد. چونکە تەلەفۆنی خانم ناتوانریت پەيوەندی بە دەروە بکات و تەنھا ھەوالی پي دەگات. بۆیە دەشیت تەلەفۆنەکەهی لە خودی دەستووپیۋەندی جەلادەتەو پي گەیبڤیت. بۆیە پاش ماندوو بوون بەلادا ھات و سەری کەوتە بەر پي ئەو کورسییە یارېنەییەهی کە دلير بۆکاني لەسەری خەوی لیکەوتبوو. مێروولەکەش بە دەم مژینى شەکرۋە لە شەکر دانەکەدا دانیشتبوو، تەماشای ئەو سینەما مەزنەهی دەکرد. بەلام بڤیاک بوو نەدەترسا، چونکە ئەو - ئەو فلیمەهی دیوو. بەئامۆژگاریی ئەو دلير بۆکاني گەیشتە ئەوی، چونکە مێروولەکە لە غەیب شارەزا بوو.

❖ بهشی شهشهم

دلیر بۆکانی ههمان دیمه‌نی راستیی به خهو ده‌بینی! له خهویا له ناو ههمان مأل و کوختدا له‌سه‌ر ههمان کورسی ڕاکشایوو، له خهویا ئافرته‌تییکی سپی سپی پرچ درێژ و قهفته‌ستوو و چاوگه‌شی برۆ هیلالی ده‌بینی! سه‌ری ده‌سوورما، چوونکه له مرۆقی ئه‌ستیره‌یه‌کی تر ده‌چوو، له مرۆقی یوووفو ده‌چوو... دوو چاوی گه‌وره‌ی پرشن‌گدار و به‌سام... له ژوور سه‌ریه‌وه ڕاوه‌ستایوو، ته‌ماشای ده‌کرد. دلیر خۆی له خهوندا وه‌ک یادیک ده‌بینی و ئاگاداری به‌سه‌ر هاتی خه‌ونه‌کانی بوو، ده‌یزانی که خه‌ون ده‌بینیت و له خه‌ونه‌که‌دا ئه‌و مرۆقه‌ی ده‌دی که له راستییدا ههم تابلۆکه بوو ههم دانیالا خانم بوو. که تا ڕاده‌یه‌کی زۆر له‌و تابلۆیه ده‌چوو که شه‌وی بینه‌یی، ئه‌و کاته‌ی که وه‌ژوور کهوت.

بینی ئافرته‌تیک له‌ژوور سه‌ری ڕاوه‌ستاو و کتییکی سپی له‌ده‌سته، لێی نووسرا‌بوو:
په‌یامی خواکان!

هه‌ر له خه‌ونیدا بیستی ئافرته‌ته‌که سالمایه‌کی زۆر هه‌یمن به‌سه‌ر ژوور سه‌ری ئه‌وه‌وه ده‌خوینیت، ئاوازیکی هه‌نده‌هه‌زین که خوودی ئافرته‌ته‌که فرمیسکی ده‌تکا له سۆزی نه‌واو ده‌نگی خۆیدا. سالماکه سێچار دۆعای ئامینه‌ی به‌ده‌نگی پر سۆزی که‌نیه‌ی به‌سه‌ر دلیردا خویند و هه‌ینه‌ی به‌خشی به‌ناخی گیانی. پاش خویندنی سالماکه، دلیر چاوه‌کانی کرده‌وه، ته‌ماشای که‌رامه‌تی نیگای ئافرته‌ته‌ نوورانه‌یه سپی پۆشه‌که‌ی کرد... که پرچیشی سپی بوو، که له‌ههمان تابلۆ ده‌چوو که به‌ر له نووستن مه‌ست بوو پێی.

کاتیک که ته‌ماشای دانیالای فرمیسک له‌چاواندا قه‌تیسماو کرد... هه‌ردوو مшти خۆی به‌هه‌مه‌ته‌وه ڕاگرت، تا به‌رێکه‌وت تنۆکه فرمیسکی گه‌ش بکه‌وێته ناو له‌په‌ی ده‌سته‌کانی و بینوشتیت، چوونکه هه‌ستی به‌تینویتی ده‌کرد؛ زۆر مووشتاق بوو شفایه‌کی ده‌روونی چنگ بکه‌وێت. تینویتییه‌کی خرۆشینه‌ر و بیدار که‌ر مه‌وه؛ چوونکه له‌وه‌ی فامی کردبووه‌وه تینووی ئه‌و دیداره‌ بوو... هه‌ستی به‌به‌ختیاری ده‌کرد، به‌ختیاریه‌کی ته‌نها له‌خه‌ونه‌کاندا شیوا، چوونکه خه‌ویکی زۆر خۆشی ده‌بینی. هه‌ستی ده‌کرد هه‌شتا له‌به‌هه‌شتدایه و ده‌شیت

مردبیت. له خهونهکهیدا خوازيار بوو بیدار نهبیتهوه. چونکه نووستن له مهرگا مرؤف دهگپهئیت به جهوههري کامهرائی همیشهی و نازادی .

بهلام فریای گرتنهوهی تنوکیک فرمیسک نهکوت تا بینوشیت، بویه له خهونهکهیدا راجهنی ، چونکه له خهونیدا هستایه سهر پی تا باوهش به نافرتهکهدا بکات و بیپاریزیت له کهوتن و له هوش خو چوونی، چونکه نافرتهکه کتیهکهی دهستی لی کهوته سهر زهوی و بهلادا هات، وهک نهوهی بمریت، یان بهتهواوی له هوش خوی چوو. بهلام بیدار نهبووه. هیشتا خهونی دهبینی.

کاتیک که فریا نهکوت نافرتهکه بگریتهوه و نههیلیت نیشی پیبگات، خورپه له دلی هستا، زور دلی بریندار بوو. بهوه، هستی کرد زهر بهر ناخی دهکهویت.

بهلام نهوی کرده باوهش و بهرهو جیگهیهکی یهکنهفهری که له ههمان هولدا بوونی ههبوو، نهوی گواستهوه و لهسهرجیگهکه به ناسپایی رایکشاند... پاشان کهمیک لهو درزه تهسکه روانی که له چاوهکانیدا ناستهم والا بوو، هستیکرد تهماشای جوانترین جوانی دهکات له جیهاندا. جوانییهکی بی نمونه، له فریشتهکان جوانتر.

پاشان به ناسپایی گهرايهوه تا کتیهکه ههلبگریتهوه، نهو کتیههی له دهستی نافرتهکه بوو، که لی نووسرابوو پهیامی خواکان. بینیی لهسهر نهو لاپهراهیه شیعریک نووسراوه، به ناوی سالماوه، نهمهش دهقی شیعرهکه بوو که له خهونیدا خویندی: نامیین... دهنگی ناوازی گیانه.

فریشتهکان به سوزی هستیان له بوونهوهردا دهخوینن.

بهو ناوازه بوونهوهر؛ دهتوانیت به پرشنگی؛ تیشکی مهزنی همیشهی له فهنتازيادا داهینیت. نامیین، نامیین. دهنگی هستی بوونهوهرهکانه. نامیین.

که نهو شیعرهی بینیی، له ژیریدا نووسرابوو دانیالا جهمشید، سهری سورما، بهدهم خهوهوه فهرمووی: عهجهبا! پاشان کومهلیک له شیعرهکانی نهوی خویندهوه.

درهنگانی،کتیهکهی نزیک له شهکردانهکه دانا! تهماشایهکی ناو شهکردانهکهی کرد تا سووپاسی میروولهکه بکات. بینیی میروولهکه له خهندهیهکی شاددا، پرخهی دیت و وهک مندالی تنهای تازه لهدایک بوو، پهنجه گهورهی خوی دهتری و خهندهی دهکرد بهدهم خهوهوه. بهناسپایی چپاندی بهسهر شهکردانهکهدا و فهرمووی: سووپاس بو گیانی میروولهی سپی، که منی هاندا بهرهو ئیره بیم.

پاشان تهماشای سهر جیگهکهی دهکرد که خانمهکهی لهسهر راکشابوو... بهرمو لای پیی
ئهو چوو، له دۆخی راولهستاندا تهماشای ههیهت و جوانیی کهرامهتی ئهوی دهکرد و
زیاتر دلنیا دهوو که خهون دهبینیت و ئیستا نا تاویکی تر بیداری دهبیتهوه.

پاشان خهونهکهی لهخۆوه گۆرا بو بابهتیکی تر، بو خهونیکی تر، له خهونیدا بینیی
دوو فریشهی مندال شیوه هاتن بو لای، بینیی له ناو دیرهکانی کتییی پهیامی خواکانهوه،
که به کراوهیی لهسهر میزهکه بوو، دوو فریشه به چهپکیک گولوه وهدهر کهوتن، هاتنه
بهر دهمی دلیر بوکانی و سلایوان له گیانی پاکیی ئهو کرد و فهرموویان: سلوو له گیانی
دایک و باوکی پیرۆزهوه، ئهم چهپکه گولوه دیاریی بهریزتانه بو ئهم مالهی که تیایدا
پشوو دهدهیت، گیانی دایک، گیانی باوک نیازمندن ئهم جیگهیه بییت به مهزلگهیی
مرۆقی پیرۆز، جا لیره بهدواوه مرۆقی پهست و شهرخواز گیانی دهر دهچیت به هاتنه
ژوورهوه بو ئیره. پيشکهشی بکه بهو مرۆقی که دهبینیت. پاشان ئهنگووستیلهیهکی
سپییان نیشان داو پیکهوه فریشهکان فهرموویان: ئهم ئهنگووستیلهیهش که نهخشی
مرواریی میروولهیهکی سپیی تیادایه پيشکهشه بهو مرۆقی که تو لهژیاندا خۆشت
دهویت.

کاتیک وههیاان فهرموو فریشهکان، دلیر له خهو راجهنی و ههستایه سهر پیی! له خهو
بیداری بووهوه. بهلام نه کتییی بینیی، نه چهپکه گول، نه ئهنگووشتهوانه... بهلام بینیی
ئافهرتیکی لاوازی پرچ دریزی نیوه مردوو و سپی رهنگ له بهر پییدا کهوتوه! که بینیی
تهنیا ئهوی دووچاری چهپهسان کرد، چهپهسانیکی سهیر و پر له بهزهیی، ئافرهتیک به
دهمانچهیهکهوه، که تینهدهگهیی! که ههولیی دا به ئاستهم و به ئهسپایی سهیرهشتیی بکات،
تا بزانییت داخوا دهژی، یان لههوشخۆچوووه، یاخوود مردوو! ناچار بوو گۆی له تهپهیی
دلی بگرییت، بهلام بهر له تهپهیی دل، هالووی ههناسهیهکی کهمیک گهرم له درزی نیوان
لیوهوه گهیه بهر بونی دلیر و تیگهیی که ئافرهتهکه دهژی و ههناسه دهوات. بویه به ئاستهم
ئهوی کرده باوهش و ئهوی بهرمو تهختی نووستنه تاکیهکه گواستهوه که لای گۆشهیهکی
هۆلهکهدا بوو، کت و مت لهو جیگهیهدا که له خهونهکهیدا ئهوی لهسهر راکشاندا. ئهوه
یهکهم بینین بوو. بینینی دالیاخانم. ههموو سنگیشی سوور بوو به رهنگی خوین، چونکه
دانیاالاخان پاش خالیکردنهوهی دهمانچهکهی دهستی بهلادا هات! چونکه تهقهی له سهر
دلی خویشی کردبوو. بویه زوری خایاند تا دلیربوکانی هیور بیتهمو له ترس و
زهندهچوون رزگاری بییت، چونکه درهنگ تیگهیی که ئهو تنها رهنگی بهسهر ئهوو
خویشیدا تهقاندوه! سهیر بوو له لای، مندالانهو دوودل کهمیک به خوی پیکهنی.

سهیره! بهراستی سهیره، دهلیی چارهنووس یاری به مرۆقهکان دهکات، چونی بوویت
وههیاان بهسهر دههینیت! چونکه چارهنووس دهسهلاتی بهسهر ژياندا کهمه، بهراستی

ژيان زور نازاری هندیك له مروقهكان هدات. جا با بزانیین چون؟! به لام بهر لهوی وه لامیکی دریز بۆ نهم پرسیاره قورسه داتاشم پیتان دهلیم: چونکه ژیان پر بووه له جهلادو خوین خور و خوڤروش و مروقی سهقت. مروقهكان له ناوماندا کهم بوونهتهوه. دیوهکان زور بوون و به جیهاندا بلاو بوونهتهوه.

❖ بهشی ههوتهم

دلیر بۆکانی کاتیک بیداری بووهوه و بینیی ئافرتهیکی هینده سپی پیست که دهتوت سالانیکه خور بهر جهستهی نهکهوتوه، له بهرگیکی سپیدا لهبهر دم کورسییهکهدا دهمانچه لهدهست و لههوشخو چوو کهوتوه؛ سهری سوورما... ئهوی به ئاستهم گواستهوه و گهرايهوه ههمان جیگهی خوی و له گوومانیکی سهیردا بییری دهکردهوه چی بکات؟ پروات یاخود بمینتتهوه؟ چاوهریی بیدار بوونهوهی ئهو ئافرته بکات، یان نا؟ نهیدزانی چی بکات!

بۆیه نادلنیا و کهمیک سهر سوورماو گهرايهوه ههمان جیگه و له سهر کورسییهکه دانیشتهوه. لهویدا بوو بواری بۆ رهخسا به ههموو هۆلهکهدا سهرنج بدات و تهماشای چوار دهوری خوی بکات. به لام ههرچییهکی دهبینی نا شایانی باوهر بوو، چونکه مائیکی کۆن، زور کۆن بوو، ههموو شتهکان کلاسیک و ئهنتیک بوون، باوهری نهدههات که ئهوی دهبینیت راستیهکی بهلگه نهویسته. تهناهت کتیهکان گشتیان ئهو کتیهانه بوون که خوی له سالهکانی رابردودا ههیبوون، تهنها به سهرنجدان له کتیهکان باوهری دههینا که له راستیدایه و خهون نابینیت، چونکه دهیتوانی دهستیان بۆ بهریت و دلنیا بوو لهوی که کتیهکان راستیین.

پاشان به چاو رهفهی ناو کتیهخانهکه دهگهرا، دهیویست سوراغی ئهو کتیه بکات که له خهونیدا بینیبووی؛ ههلبهته کتییی پهیمای خواکان، چونکه ههستی دهکرد ئهو کتیهی نهخویندبووهوه، ههستی دهکرد سهرقالی گهراوه به دواي ههمان کتیدا، که وای دهزانی شیعری سهلماکان؛ ئهو شیعراهی له خهویدا خویندنیهوه و گوویی لی بوو لهویداو به زمانی کوردی نووسرابوون یان تۆمارکرابوون، ببینتتهوه و جاریکی تر بیخوینتتهوه... به لام ئهو کتیهی نهدهبینی. ههولی دها ناوهرۆکی خهونهکهی یاد بهینتتهوه، به لام ماندوویی ریگهی بهو نهدهدا! نهیدزانی چی بکات! بمینتتهوه یاخود دهیتت پروات! ئایا ئهو ئافرته تهنها بهجی بهینیت یان چاوهروان بیت تا بیداری دهیتتهوه، تا دلنیا بیت له تهنروستی خاوهن

مال! تینه‌ده‌گه‌یی بۆچی ئافره‌ته‌که هینده شه‌که‌ت و له‌رو لاواز و نه‌خۆشه! نه‌یده‌زانی بۆچی ئافره‌ته‌که ده‌مانچه‌یه‌کی یاریی منداڵانه‌ی له‌ده‌سته و تووند گرتوو‌یه‌تی!

به‌ده‌م ئهم بیره‌نه‌وه جار ناچار ته‌ماشای تابلۆ‌که‌شی ده‌کرد و هه‌لی ده‌سه‌نگاند به‌ نیگای خانم دانیالا و دانیالا نه‌ده‌بوو له‌وه‌ی که تابلۆ‌که‌ خودی هه‌مان ئافره‌ت بێت! چونکه‌ دوو جوانی سهرسورینی ده‌بینی، دوو جوانی که هه‌ر یه‌که‌یان ته‌با نه‌بوو به‌ویتریان و له‌ کێشه‌یه‌کی مه‌لابه‌زیندا گه‌فتو‌و‌گۆی ده‌رونیان له‌ ده‌روونی ئه‌ودا ده‌ریسا!

به‌لام خانم دانیالا ئه‌و تابلۆ‌یه‌ی له‌ ئیره‌نه‌وه له‌گه‌ڵ خۆیدا هینابوو، تابلۆ‌ی خودی خانم دانیالی ئیره‌نی بوو که له‌ولاوه‌ به‌ لاوازی و له‌هۆش‌خۆ‌چوو له‌سه‌ر ته‌خته‌که‌ راکشابوو. خه‌ونی ده‌بینی، خه‌ویکی زۆر سه‌یر. له‌ خه‌ونه‌که‌یدا بینی له‌ناو دارستانێکی خۆشدا له‌ ناو که‌ژاو‌یه‌که‌دا راکشاهه‌، که‌ژاو‌یه‌کی ره‌نگین، دوو ئافره‌تی جوان له‌به‌ر پیندا و دوانیش پاسه‌وانی به‌ر په‌رده‌ی که‌ژاو‌ه‌که‌ی بوون، بینی له‌ ده‌ستی راسته‌وه‌ په‌رده‌ی که‌ژاو‌ه‌ و آلا بوو، گۆیی له‌ حیه‌ی ئه‌سپنکی ره‌سه‌ن بوو ده‌یحیلاند و بۆنی سواریکی کرد، سواریکی تاییه‌ت که‌ پیده‌چوو له‌و سوواره‌ بێت که‌ شازاده‌کانی سه‌رده‌می دیره‌ین چاوه‌روانیان ده‌کرد، کاتیک که‌ له‌ نه‌به‌رد ده‌گه‌رانه‌وه له‌گه‌ڵ شه‌ری دیوه‌کان.

چونکه‌ دیره‌ زه‌مان مرۆف زۆر له‌گه‌ڵ دیوه‌کاندا جه‌نگان تا ده‌ست به‌سه‌ر جیهاندا نه‌گرن. کاتیک که‌ په‌رده‌ی که‌ژاو‌ه‌ و آلا بوو، زۆری نه‌به‌رد مرۆفیک له‌ناو په‌رده‌ی که‌ژاو‌ه‌که‌دا راوه‌ستا و ته‌ماشای خانم دانیالای کرد. خانم دانیالا وه‌ک فریشته‌ له‌به‌ر ئه‌و هه‌ستا و چوو به‌ پیرییه‌وه، به‌ ماچیک زۆر مووشتا‌قانه‌ لێوه‌کانی ئه‌کترییان رامووسی و بۆنی یه‌کترییان کردو ته‌ماشاکانیان گۆرییه‌وه.

پاشان به‌وی فه‌رموو: به‌خیره‌ بینیته‌وه. زۆر ده‌میکه‌ چاوه‌روانی هاتنه‌وه‌ی تو ده‌که‌م، سه‌برم لێبراهه‌ بۆ بیستنی داستانی نه‌به‌رده‌کانت له‌گه‌ڵ دیوه‌کاندا، ده‌ی گیانی من، تا بیدار نه‌بوومه‌ته‌وه‌ باسی ئه‌و نه‌به‌ردانه‌م بۆ بکه‌ که‌ دووچاریان بوویت، چیت بینی، بریندار نه‌بوویت!؟ چه‌ند دیوت کوشت؟ ئایا خێوه‌کانت ته‌فروو تووناکرد؟

پاله‌وامه‌که‌ که‌ ره‌نگی له‌ برۆبز ده‌چوو، ده‌تگوت خودی رۆسته‌می زاله‌، به‌ ده‌م بزه‌یه‌کی سه‌ر لێوه‌وه‌ ده‌سته‌کانی خانم دانیالای ماچ کردوو فه‌رمووی: به‌ دل و به‌ گیان، منیش هه‌ر ده‌که‌م باسی گیرۆده‌ بوونی دیوه‌کانت بۆ بکه‌م.

دانیالخانم پرسیی: ئه‌ی شوینه‌واری خوین له‌ کیفی خه‌نجر و شمشیره‌و سه‌ری رمه‌کانتا نابینم، له‌وه‌ ناچیت که‌سه‌یکت کوشتیبت! فه‌رمووی: ئه‌مه‌ راسته‌، چونکه‌ پاله‌وان که‌س ناکوژیت، جا چی پاله‌وانیکه‌ ئه‌وه‌ی شیرو تیری رق له‌یه‌کتری هه‌لده‌سویت و ساردو گه‌رم تیکه‌ل ده‌کاو ته‌رو و ووشک گر تیبه‌رده‌دات. گۆیگره‌ خانمی شیرین، من کاتیک که‌

دهكومه نهبەرد، بەتەماشاشا شەڕ لەگەڵ دێوهكان دهكەم، چونكه دێوهكان مەخلوقاتیکی بچكۆلەن و دەتوانن بەبێ ئەوهی بزانیین بچنه ناو لەش و بیرمان و هەزاران بەلاو دەردوو نەخۆشی بتهننەوه لەناوماندا. ئەوان بچووكن، پیسن، مروّف نابیت لەگەڵیاندا بکەوتە شەڕهوه، چونكه تەنها تەماشاشا ووتە کار لەوان دەکات، تەنها توورە بوون سروشتی ئەوان هەپروون و بێ شوینەوار دەکات. بۆیه من کاتیک که دەچمه نهبەرد لەگەڵیاندا، دەیاندوینم، رینگەیان دەدم توورەیی خۆیان دەربیرن و چیان لە دەروندایە هەڵبێژن، چونكه بەم کارە ئەوان بچووکتەر دبنهوه و لغاوگیر دەبن و هەندیکجار خۆیان لەخۆوه مردار دەبنهوهو لەناو دەچن؛ چونكه زۆر لە کەرامەتی مروّف دەترسن. هەن لەناویاندا نادوین، نابیستن، کوپرن، کەرن! بێ بەزمیانه هەلمەت دینن و ئاگریان لێ دەباریت، مروّف ناچار دەکەن که دژیان رابوووستیت و شالاویمان بۆ بەریت.

جیگەمی داخه مروّف، هیچ مروّفیک لە نهبەرددا لەگەڵ دێوهکاندا ناشتی خواز ناگەریتەوه، چونكه شەڕ پەيامی ناشتی تیا دا نییه. شەڕ نەخۆشی و دەرد و شیرپەنجە و شیتی و وفاق دووچاری مروّف دەکات. وا نەزانی شەڕ دادی مروّفایەتی دەدات! ناگیانی شیرینم، وا نەزانی، چونكه هەموو شەڕەکانی جیهان بە گشتیان یەك زەررە خیریان لێ فەراهەم نابیت. بۆیه که من دەچمه نهبەرد لەگەڵیاندا، شیعەرەکانی تو دەخوینمەوه، گۆرانی دەچرم، سەما دەکەم، جوان دەدویم، جوان بێر لە تو دەکەمەوه، جوان پەرسی دەکەم. بەوهش دەبینم دێوهکان توورە دەبن، دەکەونه ویزەیی خۆیان، چونكه ناتوانن من داگیر بکەن و لە ووتەیی جوان و لە بیری جوان و لە ئاکاری جوان دەترسن و زەندەقیان دەچیت، خۆیان بەو کارە هەڵدەستن، خۆیان دەکەونه قەرکردنی یەکتەر و یەکتەری بۆ مەیدانی تۆلە کیش دەکەن.

یەکتەری دەبەستەوه و یەکتەری تەعزيب دەدەن، یەکتەری سەر دەبەرن و یەکتەری داخان دەکەن و یەکتەری دەست و پێ بەند دەکەن و ئەتک دەکەن و تەعدا لە یەکتەری دەکەن، بۆیه من رینگە بە خۆم نادەم لەوانهوه نزیك بم، چونكه نزیکی لەو دێوانهوه مروّف پیسن دەکات. بە جۆریک که مروّف ناتوانیت لە نهبەرد بگەریتەوه بەبێ تووشهاتنی نەخۆشی و زەجر و کێشەیی دەروونی.

جا چاکبزانە گیانی من ئەی دانیا لای هەمیشە خۆشەویست من هەرگیز خەنجەر لە کیلان دەر ناهینم بۆ پیسن کردنی بە خوینی ئەوان. بەلام که تەماشایان دەکەم، که سروودەکان دەخوینم، که ناوی تو دەبەم، دێوهکان هار دەبن، چونكه ئەوان قینیان لە عیشق و ئازادی و خۆشەویستی، ئەگەر ئازادی و خۆشەویستی لەخۆشیان بیت هەتکی دەکەن.

چونكه جیگەمی داخه که دێوهکان، ئەوانەیی که لەناوماندا دەژین و بە شیوهش لە ئیمە دەچن، مروّف نیین. بوون بە مروّفیشیان مەحاله... تا ئەوکاتەیی شەڕ لەسەر زەمین

هه‌بیت، دێوه‌کان هه‌ر زۆر ده‌بن و له‌نه‌مان نایه‌ن. به‌لام ئه‌گه‌ر مرۆقه‌کان که له ئێمه ده‌چن، زۆر ببن، ئه‌وا ئه‌وان کهم ده‌که‌نه‌وه‌و له‌ناویش ده‌چن، ئه‌وسا شوینه‌واری نه‌خۆشیه‌کان له‌نا مرۆقه‌کاندا زایه‌له‌ ده‌بیت، ئه‌وسا ترس ئیخه‌مان به‌ر ده‌دات، ئه‌وسا ده‌ستمان به‌ر دلی خواوه‌ند ده‌که‌ویت و ده‌توانیین بانگی بکه‌ین تا هه‌ناسه‌مان له‌گه‌لدا بدات. ئه‌وسا ده‌توانیین داھینه‌ر بین هه‌مان شیوه که له‌ خه‌ونه‌کانماندا داھینه‌ر و به‌تواناو مه‌زنیین. ئه‌وسا له‌ توانامه‌ندی مرۆقی مه‌زن و له‌ توانای خواوه‌ند تیده‌گه‌ین، ئه‌وسا یادمان دیته‌وه که ئێمه چۆن بووین به‌ر له‌وه‌ی ژيانمان بلکینیین به‌ ماده‌ و به‌م سروشته‌دا که له‌سه‌ری ده‌ژیین.

نه‌که‌ی خانمی دلگه‌وره‌م شانازی به‌ نه‌به‌رده‌کانی منه‌وه بکه‌یت، وانه‌زانی من خوینرێژی ده‌که‌م له‌سه‌ر زه‌وی! نا، من هه‌رگیز هه‌له‌ی وه‌ها ناکه‌م، من ده‌ست بۆ که‌رامه‌تی مرۆف نابه‌م، به‌لام ئه‌وه‌ی به‌ده‌ستی من بکوژریت دێوه نه‌ک مرۆف. قه‌سته‌م به‌ گیانی تۆ، من هه‌رگیز ئه‌و کاره ناکه‌م، هه‌رگیز نابینی، به‌ خوینی مرۆف به‌رگی به‌رم پیس بیت و به‌و به‌رگه‌وه بی‌مه‌ حزووری تۆی نازیز. جا من چۆن کاری وه‌هام لێده‌وه‌شیته‌وه‌؟

❖ به‌شی هه‌شته‌م

کاتیکی خانم دانیالا له‌ خه‌ونه‌که‌یدا ئه‌و خه‌ونه‌ی بینی، کاتیکی که گویی له‌ بیستنی په‌یامه‌کانی پاله‌وانی مه‌مله‌که‌تی خیر بوو ده‌دوا، مووچرکه به‌ گیانییدا ده‌هات و هه‌ستی ده‌کرد فریشته‌کان مه‌یلی بیدار کردنه‌وه‌ی ده‌که‌ن، به‌ ده‌م فرمیسک پرواندنه‌وه له‌ چاوه‌کانی، به‌ ده‌م هه‌ستیکی خۆشیه‌وه که سالانیک بوو به‌ده‌ربوو له‌ ژيانی، نرکه و ئاه‌ی خۆشی لێ ده‌بیستراو دلیر گویی لێ بوو، هه‌ستی ده‌کرد که خانمه‌که خه‌ون ده‌بینیت... خه‌ویکی خۆش.

خوینهری به‌رێز وا نه‌زانی من حیکایه‌تی میشتان بۆ ده‌که‌م، دلنیاتان ده‌که‌م له‌وه‌ی که له‌م خه‌وانه‌دا، که له‌م راستیانه‌دا چاره‌سازیک، ده‌رمانیک ده‌بینیه‌وه تا به‌ هۆیه‌وه خۆت بیاریزیت له‌ ده‌ردو و نه‌خۆشی و وه‌ناق و شیتی، له‌ نه‌خۆشیه‌ موزمینه بیچاره‌کان. چوونکه ئێمه‌ی مرۆف داگیر کراوین و نه‌خۆشی و ده‌ردو ئه‌شکه‌نجه ژيانی لێ داگیر

کردوین. چونکه مرؤف بوونه ریکی گه لیک به دهسه لات و خاوهن توانایه. تنها مرؤف دهتوانیت جیهان له پیس بوون بیاریزیت.

بویه کاتیک دانیالاخانم گوئی له داستانی نه بهر دهکانی روستهم بوو که لهو دلیره دهچوو که هیشتا به بیرداری نه بیینیوو! هر له خهونه کهیدا وهک گیانیکی بیلهش ههستاو خوی گه یانده لای کتیبخانه کهی، کتیبکی بهرگ سپی دهر هینا، ههمان کتیب که لئی نووسرا بوو: په یامی خواکان. لهویدا به دهستی خوی قهلمی هه لگرت و نووسی: مرؤف کاتیک که داگیر دهکریت، کاتیک که ده بیته کویلهی دیوهکان و سووته مهنی ویستهکانی شهر، نه خوشیهکان شالای بو دهبن، یه کیک لهو نه خوشیهکانه شیرپه نجهی خوین و دهمار و جگر و دهر وونه، که تووش بوو ناچار دهکات دانیسیت و نه خسهی له ناوبردنی خوی داریزیت، یان تهونی یان چینی نه خوشیهکان له دهر وونیدا بچنیت، مرؤف خوی خوی دوو چاری نه خوشی دهکات، کاتیک که ژیانی به ترس و به شهر و به ته عدا لیداگیر دهکریت، ترس دیت، ترس جو ره فایر و سیکه که گیان لاواز دهکات و خود ناچار دهکات خهریکی ریسانی نهو دهر دانه بیت که دیوهکان دوو چاری دهکن به شهر، به درو، به ته عدا. بویه مرؤف هندیکیان خوشی له ژیاناندا دهر ویت. دهنه کویلهی نه خوشیه موزمینهکان، لهو کاته دا که دیوهکان به ژیاندا بلاو دهنه وه و به ناوی خیر و جوانیه وه ژیان پر دهکن له زریکه و ههلمهتی رق و شهر و قرکردنی بینه وایان.

کاتیک که نه مهی نووسی، گهر ایوه ناو لاشهی نووستووی، یان لهشی له هوشخو چووی. پاشان بیینی، ههلبهته له خهونیدا بیینی، که مرؤفیک هاتوته ناو ماله کهیه وه. مرؤفیک که نه چهکی له شان، نه درنده دیاره، نه پیره دیاره، نه گهنج... بیکهس و وهلکراو به تاکی تنها خوی و کوله پشنتیکی سپی؛ خوی گه یانده بووه ناو ماله کهی و بویه کهمجار روشنایی هینایه ناو کوخته که وه. له خوشی نهو خهونه بزه دهکهوته سهر لیوی و دلیر بوکانیش ته ماشای دهکردو وهک نهو بزه دهکهوته سهر لیوی. پیی خوشبوو نه بوو که نهو نافرته نهفسون شیوهیه که ساسی نهزیتی بدات، پیی خوشبوو ههموو جیان له خهندهکانیاندا بژین. چونکه نهو مهوئی ره سهنی به خهندهکانیاندا دهناسیه وه. کاتیک که خهندهی مرؤفیکی نووستووی بیینی، نارامی گهیشته به ناخی گیانی. چونکه مرؤف ناتوانیت له مالیکدا نانبخوات گهر خهندهی خاوهنمال نه بیینیت.

بویه ئیتر چییدی خوی بو رانه گیرا، به نه سپایی چوو به ره میزی لای کتیبخانه که و دهمی له شهکردانه که نزیک کرده وه به میرووله کهی فهرموو: ئیستا دهتوانم به بیی پرسی خاوهنمال شتیک بخوم، چونکه خاوهنمال ههست به دلنایی دهکات به هاتنی من، له خهونیدا بزه دهکات و وهک ساوا که یه کهمجار خهنده له خهونیدا فیتر ده بیته، یان یادی دیته وه، ناوه ها خهندا و به چاوهکانی خوم بیینیم.

میروولهکه، که تازه بیدار بوو بووهه فەرمووی: ئەوه سێیەم رۆژە تۆ چاوەروانیت خاوەنمأل له خەو هەستت، دەلێی ئاگاداری کات نیت. چونکە ئەمە سێیەم رۆژە ئێمە میوانیین. ئەو شەوهی که گەشتین بو بەیانیهکهی تۆ چاوت چوو خەو... پاشان ئەو خانمە له کانتۆرەکه وەدەر کەوت و تا شەوهکهی به دیارتهوه راوەستابوو و تەماشای دەکردیت. زۆر تەماشایکردیت، پاشان شیعریکی به زمانی لەرزۆک خویندو بەلادا هات.

- چۆن بوو لەلات؟ ئایا خانمێکی جوانه؟ ئایا دلپاک و ژیره؟

- بەلێ ئەو دلیربۆکانی، مەروڤیکە خۆت ئاسایی، دلێ هیندەهێ ئاسمان گەورەو مەزنە، هەستی وەک هەستی فریشتەکانی ئاسمانە، ئەو شاعیریکی پروناکییین و جوان و بەهەربەخش. ئەو شاعر بو ئازادی و عیشق و جوانی دەنووسیت.

پاش ئەو گفتووگۆ کەمە دلیر بەرمو چیشتهخانهی مألەکه چوو، بەلایهوه سەیر بوو که سێیەم رۆژە میوانی مألێکه که نامۆیهکی لەمألەکهی خۆیدا ریگە پێداوه بنویت، هەروەها خۆیشی بیدار نەبیتەوه!

دوای چەند هەنگاوێک که گەشتە ئەوئ سەهۆلبەندیکی کۆنی بینی له سندووقی هەشتەرخان دەچوو... بەخۆشیهوه دەرگاکی و آلا کردو به تەوژمێکی ترسانی کتووپر؛ راجەنی و خۆی چەند قوولانجیک کیشایه دواوه. چونکە ئەخچالەکه پر بوو له دل و گورچیلە و کەلهسەری مەروڤی سەربراو!

ترسا، لەرزگرتی و حەپەسا، حەپەسانێکی پر له هاواریکی بێ نووتق، هیندەترسا نییوهی لەشی چوو ناو دیوارەکهوه، نەیزانی ئەو ترسه چۆن وەها بێدەنگ لەناو ئەو بەفردانەدا خۆی مەلاس داوو، به دەسیسهی کێ ئەو هەموو مەروڤە وەها سەروپی کراون؟ داماو له حەشمەتی ترسا... له تاواندا لەخۆوه بسمیلای دەرکرو هەناسەبرکیی بوو، نەیتوانی هەناسە بدات، زۆری پێچوو تا هاتەوه هۆش خۆی و به لەرزێکی سەیرمۆه؛ ئەژنۆشکاوتەقه لای بوو تا به چوارپەل بگەریتەوه لای میروولهکه، بەلام توانای گۆت بووبوو.

میروولهکەش لەوئ نە مابوو، بەلکۆو چوو بووه خەونی دانیالاخانم تا ئاگاری بکاتەوه. تا له خەوندا هێوری و ئارامیی فێر بکات، تا له بیداریدا ئاگاداری دلیربۆکانی بێت... چونکە پێدەچوو ئیستا دوو نەخۆشی تووشبوو به هێستتیریا لەناو مألەکه دابن! لەمە سەیرترتان نەبیستوو، من دلنیاام خوینەری ئازیز جا بزانیین میروولهخان چۆن توانیی بچیتە خەونی دانیالاخان و چیی فێره ئەو کرد...

❖ بهشی نۆیه

میر ووله که که گوئی له زریکهی کپ و پرترسی دلیر بۆکانی بوو، بآلی لی رواو ههلهداوان گهیشه ئهوی و ئهوی که دلیر بینیبوی به چاوانی خوی بینیی. بۆیه راستهوخو خوی گهینده سهه دانیالخانم وچاوهکانی لیک ناو لهکانگای ئومیدهوه داخوازی له دلگرت و چوه ناو جیهانی فهنتازیای دانیالا وه. بهلام له شیوهی دلیردا سلای لهی کرد و لای پییهوه دانیشته، پاشان فهرمووی: ئهی خانمی جوان و بهریز، ئهگهر بیداری یان نووستوو، ئهه پهیامانهت پی دهگهینم، ههسته لهخهه چونکه من میوانیکی دهگهمن و خوشهویستی توم، هاتووم به میوانیی تو و ریگایهکی دوورم بریوه، چاره نووس منی گهینده ئیره، چونکه من ریواریکم به نیازپاکی هاتوومهته بهه دهگهتان و کهس دههه گای لی نهکردمهوه، بهلام برسیتی ناچاریکردم وهژوور بکهوم، چونکه زور سهههه بوو، زور برسیم بوو، ههسته وهه به لامهوه، به راستی من مرۆفیکم هاو زمان و هاو خویی خۆتم.

دانیالا ئهه خهونهی بینیی، پاشان ههستهیکرد شتیک به ئاستهه گازی لیدهگریته، تا بیداری بکاتهوه، که بیدار بووهوه، دهستی له میلی دههانهکهی دهههناو دهستی برد بۆ پهنا گوچکهی، شتیک لههه کردوو به ئهسپایی گرتی و خستهیه بهه چاوانی، کات روشن بوو، دیواری مالهه که تههه له ئاستی تاقی سههههه بنمیچهکههه روشنایی ئاسمانی دهههنایه ناو ژوورهکهوه، مآل روشنتر بوو له جاران، ئههه شتیک بوو تههنا دانیالاخان دههههه.

کاتیک که شیوهی میر ووله سپیهه روشنهکهی بینیی! میر وولهیهکی بالداریی سپی، سههه سوورما له خوشیدا، راستهوخوش وهه ئیحا یان وهه ئیلههه پی بگات، خهونهکهی هاتهوه یاد... سلای لهگیانی میر وولهکه کرد و فهرمووی: ئهی فریشههه پیروز سووپاس، عاقیبهت بجووکنترین فریادرهه هاته هانام. دههه گیانیکی وهه تو چیی بۆبگریته! بههه دهوانی له دهسته بهلای دیوهکان رزگارم بکههههه؟ پیم بلئی چی بکهههه؟

میروولکه لهسه دهستی ههلفری و ئهوش دوایکهوت، بهرمو ژووری نانخواردن، کاتیک که دانیالاخانم ئهو دیمهنه بیی تیگهیشته که ترس؛ وهک چۆن سی سأل لهمو بهر شالای برده سهرئهو، ههمان شیوه میوانهکیشی دووچاری ههمان چاره نووس هاتوه. ئهو تاکه میوانه بیی که سی دانه ساله چاوهروانیی دهکات. چوونکه میوانهکه له ئالتن چۆن دهچوو، کت و مت ههر دهتگوت ئهوه! ئهوش کهمیگ له ترسهکانی دانیالایان کهمکردبووه له خهوندا. چوونکه دلیر زور شیوهی له گورانی بیژی بهناوبانگی ئینگلیز ئالتن چۆن دهچوو، بهلام بالای ئهم بهرزتر بوو. دانیالاخانم کاتیک ئهوی بیی، تیگهیی و یادی هاتوه که باوکی راستی کردوه، ههستیگرد باوکی به ههله ئهوی بهکار نهبردوه! ههستی به کهمیگ لیووردنکرد دهر ههق به ههلوئیستهکانی باوکی. چوونکه تارادهی کینه قینی لهباوکی دهبووه... بهلام کات بو ئهوه لهبار نهبوو که بیر لهوه بکاتهوه، چوونکه نیوهی لهشی دلیر لهناو دیواکهدا بوو؛ که دهبوو یاریدهی هاتته دهرهوی ئهو بدات. دلیر له ترسا قهبارهی چووبووه یهک و دهنگی دهرندههات و ههلهی بوو دهستی کهسیک رزگاری بکات، چوونکه هینده ترسابوو نهبیتهوه. لهتاواندا خوی خزاندهبووه ناو دیوارکهوه.

کاتیک دانیالاخان ئهوی بیی، کهمیگ ترسی رهوییهوه؛ بهشیکی روشنی له خهونهکان یاد هاتوه و تیگهیی و باوهری هینا که ئهوه خاوهنمال و جهلادتهت بهگ نییه هاتوه تا به قامچی ئهشکهنجهی بدات، بهلکو میوانیکه و میوانیش خوشهویستی خواجه. ههستیگرد یهکهمینجاره خوی ترساوو نهخوش نابینیت، ههستیگرد هیشتا دهررونی زیندوو و یادی هاتوه که باوکی راستی پی ووتبوو، ئاو به چاوانیهوه دهچۆراو؛ لهخوه، دلنیا ههردوودهستی به نهرمی بهرمو لای دهستی راستی دلیر بۆکانی دریزکرد و به زمانیکی شیرینی فارسی تارانی فهرمووی: نهترس ئهی ئاغای میهرهبوون، ئینجا دهر دهستی ئهمونهت ههستی، بیا بده ههردوو دستهایتون به من، بامن ههمیشه جان در دل و دل دهر جان میمونی، چوون شوما میهمونی مهنی. بیا قووربانتووم، نهترس ئهز مهن، چوون ترس جوونمون میدزدی، چوون ترس در بهینی ما نباید محکم بهردار باشه یا زندگی کونه.

که وههای فهرموو، فهرموودهکانی وهک دوعا؛ یان وهک خوشترین ئوازی گیانی بهر بیستگهی دلیر کهوت، دلیر تهنها به تهماشا، به دوایدا به ئاخوتن، به دوایدا به بیستن، تیگهیی که ئهوه خاوهن ماله و لهگهلیدا دهوئی و دلنهوایی دهکات، هاتوه هوش خوی، به ئهسپایی له دیوارکه هاته دهر و دهستی دایه دهستی خانم، خانم دانیالا فهرمووی: من ناوم دانیالیه. ئهوش به دلیر خوی بهو ناساند. زور خوشحالبوو دانیالاخانم، بهو ههسته ساوایانهی خوی؛ وایزانی ئالتن چۆن ئهوه ههموو ساله دواکهوتوه له بینینی ئهو تا خوی

فیری زمانی فارسی بکات، ئینجا بچیتته دیدهنیی ئهو. به شهرم و سهر سوورمانهوه،
فهرمووی: وامزانی به زمانی ئینگلیزی خۆتم پی دناسینی.

- بو بهریزان مهگهر خانمیکى ئیرانى نیین؟
- بهلى، بهلام جهانبان مهگهر خودى ئالتن جونى گورانبيژى بهناوبانگ نیین؟
- نهخير، دهشيت خانم به هلهدا چووبيت، من بابايهكى كوردم سهر به كوردستانى
باشوور. بهلام فارسيش دهزانم.
- ئهى چون ئيرهت دوزيبهوه؟
- بهريكهوت، چونكه من ريگهم هله كردوو و نياز مهندم بچم بو پايتهخت، بهلام
خانم ئهم ههموو كهله سهر و دل و سيو زمانانه چيین؟ ئايا ئهوانه راستيین؟ ئايا
ئهوانه راستيین؟ يان ياريبهكن وهك دهمانچهكهى دهستت؟
- خانم دانيالا كه ياديهاتهوه لهناو راستيدا دهژى و هيشتا له ژياندايه، كهميك
دوولبوو، وورده وورده خويكيشايبهوه و قهبارهى بچووك بووهوه و كهوتهوه ناو
گوومانهكانى بهر له تاويك لههوپيش! ترسى لينيشتهوه و قهبارهى بچووكتر
بووهوه، چونكه تيگهيبى كه ميوانهكهى خودى ئالتن جون نهبوو، كينهو رق
ههلمهتيان هينايهوه سهر و يادى هاتهوه كه باوكى دروى لهگهل كردوو. بويه
دهربهستى وهلامدانهوه و تهبرير هينانهوه نههات دهرههق بهم كهلهسهر و جهرگوو
دلهى لهناو بهخچالهكهدا بوو. چونكه دلنيا بوو كه دلير بهههر شيويهك بيت
دهبيت بهشيك له بهسهرهاتهكان و خوى له راستيهكان تيدهگات. له خهياى خويدا
فهرمووی: نهگهر پالهوان هاتبيت بو رزگار كردنى من، گوومان له پاكي و بيتاوانيم
ناكات، چونكه پالهوان به تهماشا فام دهكات، تيدهگات، ههلويست و هردهگریت،
كاتيك كه بهرامبههكهى دهديوينيت.

دلير لهناو پهشوكانى ئهو كهميك لهرزى رهوييهوه، چونكه زورى بهلاوه سهير بوو، كه
خوشى و غهمى ئهو ئافرمته له چهند چركهيهكدا ژيان و مردنهوه. وهك ئهوهى تهماشاي
فليميكى سىحربازى بکات؛ چونكه ئهوى لهجوورهها تهرزى جياوازي دهروونيدا بينى،
بچووك دهبووهوهو رهنگ و سيمای دهگوراو ترس گهمهى به كهرامهتى دهكردا!

چونكه بينى دانيالاخان كهوته لهرزى و شپزه بوو، تنها مندا لانه وركگيرانه خوى
خزانده باخهلى خوى و گهرايهوه بو ناو هولى ژوورهكهو لهسهر كورسيهك دانيشت.
بهدم خو لهباوهش گرتن و خوراژهناندنى شيتانه و پر له ترسهوه، دووپاتانه دهگوت:
باوكم دروزه، درو دهكات، درو دهكات باوكم، باوكم دروزه و نابيت و ابيت، باوك

نابیت درو بکات. به دووپاتی تهماشای دلیری دهکردو و ههای دهفهرموو. رقی هم لهخوی، لهباوکی و لههمموو جیهانیش بوو، دلیر هستی کرد که دانیالاخانم تاراددهی گوومان قینی لهمیشه.

دلیر بوکانی بهدوایدا هات و هیچ له مهسهلهکه حالی نهدهبوو، میروولهکه له دهوری سهری خانم دانیالا بالهفرهی بوو، کهمیک نارامیی بهو دهبهخشی وهک هالهیهکی له روشنایی دروستبوو؛ لهدهوری سهری نهو سووری دمخوارد. دلیر به تهماشاکردن نارامیی جارانی دههینایهوه بارو هستیکرد خانم دانیالا هیچ دههستهی نهو سهرو زمان و سیوو جهرگ ودلانه نییه که لهناو بهفرخهروهکهدا بینیی، لهدلی خویدا دلنهوایی خوئی بهوه دهکرد که گوايه نهوانه جهرگ و دل و کهلهسهری بهراز و گیاندارانی ئینگلیزین! که دهشیت سهری بهراز بن! چونکه تاکوو نهو کاته مروقی ئینگلیزی بهبینیوو جگه له جهلادته بهگ! بویه دانیالاخانم همموو گهلی ئینگلیزی لی بووبوو به بهراز. تارادهیهکی زور باوهری بهوه هینابوو که راسته له قورئاندا هاتوو و دهلئیت: هندیک له مروقهکانمان کرد به مهیموون و هندیکی تریانمان کرد به بهراز! چونکه جهلادتهی جهلاد بهگ به همموو زمانیک جنیوی دهدا که دههات ههئیدهکووتایه سهر کهرامهتی خانم و پاشان به قامچی دهکوته ویزهی! چونکه دانیالاخانم سی دانه سال بوو گیرودهی نهو جهلاده بوو، هستی دهکرد که باوکی نهوی فرۆشتوو! نهمانه گشتی باسن و لهدواییدا باسی دهکم بوتان چونکه دالیانم نسلن نازانیت له چی شونیکه و لهچی شاریکه، هر هینده دهزانیت که تهیارمیهک له پایتهخت نیشتهوو جهلادته بهگ نافرتهیکی ناردهوو بو پیشواری لیکردنی و خوئی نیوهشهو خوئی وهکوو دیو نیشانی خانم دا. بویه همموو دوونیای لی بووبوو به بهرازو خوو دیو! ناههقی نهبوو. چونکه ئیوه زووربهتان جهلادتان نهبینیوه؛ ئیوه نازان جهلادته بهگ چون جهلادیکه... نهگهر بیت و باسی کهرامهتیتان بو بکه، بیگوومانم که هستتان بو مروق مولهق دهبیت، گهرچی جهلاد مروق نییه، بهلام هر خوش نییه که هن لهناوماندا به دوو پی دهرون و خویمان وهک مروق دهخملینن. بهلام من بهش بهخوم، جهلاد به مروق نازانم.

به پeshوکاوی و لهترسی دهربازبوون لههراسی دیمهنهکه دواي دخانم دانیال کهوت، کاتیک لهو نزدیک بووهوه، بینیی هالهیهک لهدهوری سهری روشن دهگهریت، زیاتر گوومانی پهیدا کرد، هستی به گوناح کرد که دههق به فریشتهیهکی ناسمان گوومانی کردوو، پاشان دهستی ریزی نایه سهر دلی و فهرمووی دانیالاخانمی پیروز بمبهخشه. بیگوومانم که تو نهوکارهت نهکردوو، بهلام تکایه له بههلهدا چونم بیوو، تکایه بمدوینه و تیمبگهینه... نالتن جون کنیه و پهیوهندی به منهوه چیه؟ بو بهلاتهوه سهخته دان بهوهدا بنییت که میوانهکهت ئینگلیز نییهو کوردیکی ناواهی؟ ههلهم چیه، بمبووره که بی پرس هاتوومهته ناو مالهکهت، گهر ریگم بههیت هر نیستا دهروم.

کاتیک که دلیر و هه رستهکانی لهتهک یهکتریدا ریکدهخت، دانیالاخان لهسهر جیگهی خوی ههستاو شالاوی برد بۆ دهمانچهکه و پهنجهکانی به لهرزۆکی و به تیکهلی نایهوه سه میل و به دهم هاوارهوه ووتی: گهر راست وه لأم نهدهیتهوه بهر لهخۆم تۆ دهکوژم، تکات لی دهکهم ئاغای دلیر، من بیرهکانم شهکهن و بیرم جهم نییه تا باش بیر بکهمهوه،

- پیم بلی، تکات لی دهکهم ؛ چونکه من شایانی ئهوه نییم تۆ درۆم لهگهآدا بکهیت، جهنابت ئالتن جۆنیت یان دلیر؟ کامیانیت راستم پی بلی.

- خانم گیان دهرانم خۆشحالت دهکهم بهوهی که بلیم بهلی من خودی ئالتن جۆن م بهلام من نازانم تۆ باسی کئ دهکهیت، من ئهوه ناوهم ههرگیز نهبیستوه و نایناسم، من بابایهکم گهرۆک و بۆ مهبهستیکی پیروز روومکردۆته وولاتی ئهوروپا. ناوم دلیره ؛ دلیربۆکانی، کوردم، خهکی کوردستانی خوارو له شاری ههلهجهی کیمیبارانکراو له دایک بووم. کهسم نییه، ههر هیچکس کۆی خانهوادهکهم به کیمیایی له رۆژیکدا لهناوبران... تهنها مروقیکم و نازاری کهسم ناویت؛ کهس، ههرگیز.

- کهواته کهس تۆی نهناردوه بۆ ئیره؟ پیم بلی تکایه کئ ریگهی ئیره نیشان دایت؟ ئهم جیگهیه دهکویته کوپوهی شاری لهندهنهوه؟ ئایا راسته له وولاتی لهندهنم؟

ترس و لهرزو ههلهشهیی پرسیارهکانی گهشتیکی نامۆی بهخشی به یادی دلیر، تیگهی که دهشیت ئهوه ئافهته دهستهسهر بیت و نازانیت له کوی دهژی... پاش کهمیک رامن له جووله و دهمانچهکهی دهستی، ههستیکرد که خانم باری دهروونی تهبا نییه. بهلام گوومانهکانی نهخته روو، تهنها وهلامی دایهوه و ووتی:

- ئهوهی راستی بیت، دهبیت بمبووریت، من ریگهم ههله کردوه، بهلام بهر لهسی رۆژ به بهلم له یونانهوه گهیشتمه دورگهپهک، کهشتیهوانهکان که دایانهزاندم، ووتیان ئیره شاری لهندهنه و بهخیرچیت، ئیتر نازانم ئهمه تاچهند راسته! چونکه ههندیکجار که بۆ شوینی تریان بردووم، له جیگهیهکی تریان لهههمن جیگه بهجیان هیشتووم! چونکه بازارهکان درۆزنن... مروقهکان درۆزنن.

بۆیه لهورۆژهوه وونبووانه دهگهریم و ئیره یهکه ماله لهریگهمدا بینومه. ههر هینده دهرانم، بۆیه من دواي سئ شهوو سئ رۆژ گهران گهیشتمه ئهم مالهی که ئیوه دهگاتان لهسهر نهکردمهوه، بهراستی من له تاو برسیتی و سهرما بی شهرمیم کرد و وهژوور کهوتم، دهبیت بمبووریت، گهر ریگهشم بهدیت درۆم تا دلنیاتان بکهم که هیچ مهبهستیکم نییه. دهبی زور بمبووریت، تکات لیدهکهم خانم بمبووره، نهمزانی که لیرهدا تهنها تۆی فریشته دهژی و ئیره مالی بهریزتانه.

دانیالخانم که می‌ک باومری بهو هینا، چونکه ئەو به ئەدهبی مروقیکی پر له ریز دەدوا، ههستی کرد که ریزی بۆ هه هه هیندهی رادهی پهرستاری گهوره میهر نامیزه، هینده بهس بوو تا کامیک له برینهکانی ساریژ بیت، بهلام ترس ولهرزی خاموش نهدهبووه، دهمانچهکهی هه لهدهست بوو... کاتیکی زوریان به گفتووگوه برده سه...

- کهواته تو هیچ دهربارهی ئیره نازانیت؟ بهلام پۆلیس ئاگاداری هاتنی تویه و دهرانم که تو نیردرای پۆلیسیت... پیم بلێ، تکات لیدهکهه من زور ماندووم و حهز ناکهه تاوانت بهرامبهه بکهه، چونکه من دهست بهسهه لیره داو جه لادیکی منی رفاندووه، دهرانم تو ئەو نییت. دهرانم؛ چونکه تو بونی ئەوت لی نایهت. تو بونی مروقت لیدیته... من دیل و دهستهسهه نازانم بۆ؟ نازانم چۆن! بهلام بۆ سێ سأل دهچیت، باوکم نار دوومی بۆ لهندهن بۆ کار کردن، یان بۆ شیعر دانان بۆ گورانی بیژیک که وامزانی تویت، بهلام ههه ئەو شهوه له فرۆکه خانهه منیان فراند و لهو شهوهه کهسم نههینیوه، جار ناجار له ههفتهیهکدا دووجار پیاویکی زور قهلهو دیت و به هاتنی بهری ئاسمان تاریک ههلهگهریت و دنیا تاریک دهبیت، تهها به تاریکی دیت و دهلیت جه لادته بهگم، پاشان....

زیاتری بۆ نهوتراو خوی گرموله کرد له زهویدا و تووشی پههکهه و لنگهفرتی بوو! دلیر بوکانی که می‌ک حالی بوو لهوهی که دانیالخانم قوربانیهکه و فریندراوه. ناچار چوه هانای.

ئهویش بهدهم لهرزو لنگهفرتیوه دهمانچهکهی دهگوشی، بهلام دلیر سهیری لیهاه بینی دهمانچهکه فیچقه دهکاو دهنگیکی وهک دهمانچهی تههقه شیوه دهکات و لهبری گلۆله=گوله رهنگاویکی رهش فیچقهی دهکرد، زوو ترسی نیستهوه کاتیکی که دانیالا بهدهم فی لیهاتهوه ویستی فیشهک بنیت به سهری خویهوه، چونکه زور ترسابوو، زور ئەشکهجه درابوو... دلنیش بوو که ئەورهنگانهی له خهون و لهراستیدا بینی نیشانهی هینانی بهختهوه ریهه.

دلیر هه هیندهی دهرانی له دۆخی وههادا که کهسیک دووچاری پههکهه دهبیت؛ دهبیت تووند تووشبوو بگریته و چاوهکانی دابخات و چاودیتری ئەوه بیت زور پهلههاویژی نهکات، تا زهبری پی نهگات. کاتیکی که دلنیا بوو دهمانچهکه راستی نییه، ههلهداوان خوی له خانم دانیالا نزیکخستهوه ئەوی تووند نووساند به خویهوه. یهکهمجاری بوو هینده نزیکی بیت له ئافرهتیکهوه، یهکهماری بوو ئافرهت له نامیز بگریته، ههستی به سهوش و سۆزیکی گریانهینهر کرد، ههستی کرد ههموو جیهانی له نامیزه و چاودیتری ئافرهتانی ههموو جیهان دهکات. بهدایدا ئەو کاتهی بیر کهوتهوه که له پۆلی شهشهمی دواناوهندی دهرچوو، ئەو رۆژهی یاد هاتهوه که خۆشهویستهکهی هاتبوو به میوانی و بهوی ووت:

ئەگەر ئامادە نىيەت بمخوازىت، ئەوا كەسىك ھەيە و نىياز مەندە بىتە داخوازىم، ئەوا ناچار دەبم شوو بىكەم، چوونكە دەبىت كەسىك بىتە ژيانمەوہ تا وەك ژن و مېرد لەگەلدا بژىم. دلېر زۆرى بەيادا ھات كاتىك كە ئەوى كرده باومش و ھەولېدا كە سەرى ئەو كەناو شانى خۇيدا ھەشار بەدات تا نەبىنەت، بەلكوو بەوہ يارىدەى بەدات ، تا پەركەم دەربازى بىت. بەلام دانىالا ھىندە لنگە فرتەى كرده، ئەو ناچار بوو لەسەر جىگەكە درىژى بەكات و بە سەرچەفەك دەمووچاوى داپوشىت. تا ھىورى بەكاتەوہ. پاشان خانم دانىالا لەھوشخوى چوو. خاوو خلىچك بوورايەوہ. كات ئىوارە بوو. مألەكە رۆشن بوو، مانگ لە نانىك دەچوو كە لەسەر ئىكەوہ لايەكى لىكرابىتەوہ. مېروولەكە تەماشائى دەكرد.

❖ بەشى دەبەم

مېروولەكە تىگەھىشت كە دانىالاخانم بىرەكانى شەكەتن و باوهرى بە مروّف و بە نزىكترىن كەس باوهرى بە خوشىي نەماوہ. مروّف لەویدا دووچارى زەبر دەبىت كە باوهرى دەرهق بەوانى تر دەمرىت. تىگەھىي كە ناتوانىت يارىدەى ھىچيان بەدات. مېروولەكە لە غەمدا رۆشنایى لى براو لەو كاتەدا كە دلېر ھەلەداوان بە دەورى خۇيدا چاوى بو پەرداخە ئاوىك دەگىرا تا ببىژىنەت بە روخسارى دانىالادا، مېروولەكە فەرمووى:

- ئىتر لىرە بەدواوہ من وانەكانى عىرفانت فىر ناكەم، تو لە دادگای ھەق و دادپەرمىدا بە خاوى مېھربان و بە عىشقىكى پىرۆز دەسپىرم، چوونكە عىرفان ئەو پلەھىيە لە زانست كە مروّف دەگات بە ھەق و راستى، ئىتر ھىمەتى مروّف دەكەوتەكار بو چاك كرده و راستكردنەوہى ھەلەكانى ژيان، لەویدا كە مروّف دەگات بە يەقىين لەگەل جەمسەرەكەى ترى نەژادى دووھەدا.

دلېر بىرى لە فەرموودەكانى مېروولە نەكردەوہ، چوونكە زۆر شىپرزە بوو، تا كەمىك ئاوى پەيدا بەكات. مېروولەكە ديار نەما... دلېر ھەلەداوان كەمىك ئاوى پەيدا كرده و پژاندى بە رووخسارى دانىالادا كە وەك فرىشتەى بى گيان بەر لە تاوىك پەلەفرتەى تووش بوو؛ وەكوو شەقشەقە دەلەرزى و پاشان لەھوشخوچوو...

كاتىك كە كەمىك ئاوى پژاند بە روخسارىدا كەوتە تەماشائى ووردبوونەوہ لە وىقارى دانىالاخانم، گەرچى ئەو تەواو لەرو لاوازو كەنفت بوو و پىستى بە ئىسكەكانى لەشيدا

نووسابوو، بهلام جوانییهکی هینده به تهلیسم و خرۆشی ههبوو که تهماشاکانی مروقی سڤ دهکرد، وهک بارگهیهکی سهیر، تهماشای مروقی دهچهقانده سه نینگاکانی، چونکه ههچی جوانی ژیانی مانهوی بوو؛ له ناو ههردووگنینهیدا خویان مهلاس دابوو. بۆ یهکههجار بوو باوهری بۆ ههمیشهیی گۆراو باوهری هینا که ئاسمان شین نییه و سهوزه. دلیر ههستی به ئازار هکان و ستهمدیدهیی ئەو دهکرد، دهیزانی که مروقیکی دهستهسهه تا ئەو رادهیه دووچاری ئەشکهنجه دهبیئت. مروقیکیش لهتاو جوانی هینده نغروی جوانی مروف دهبیئت؛ که ناچارانه باوهر دههینیت که ئاسمان سهوزه نهک شین.

لهبهر ئەوه دهر بهستی ترس و مهترسییهکانی خۆی کهمتر دههات، توانی لغاوی ترسهکانی خۆی بکات و کهمیک بهسهه خۆیدا بچیتهوه، چونکه کارهسانی لهوه سامناکتری دیوو، چونکه ئەو له کیمیابارانهکه دهر باز بوو بوو، ئەو خهکی شاری ههلهجه بوو، ههزاران جۆر مردنی دیوو بهر لهوه، یادی هاتهوه که ئەو نابیئت لهو دیمهنه سامناکه بترسیئت که بیینی، بهلکو دهبیئت وورهی بهرز بیئت و کاریکی وهها بکات که دانیالاخانم له مهترسی و ههراسانی و نهخۆشی دهر باز بکات. چونکه تیگهیی که دانیالاخانم دهستهسهه و کهسیکی تری نییه جگه لهو، لهتهک ئەوانهشدا ههستی به له دایکبوونی سۆزو هاوههستی و هاودهردی دهکرد، ئەگهر ئەم ههستانه ریخۆشکههه بن بۆ عیشقیکی بالایی، ئەوا ئەو له وانهکانی دواینی عیشقا پیرۆکه دهبوو و گرووگالی دهکرد. بۆیه بهدیار سیمای دانیالاوه لهوپههری هاوسۆزیدا ئیشکههه بوو، ههستی دهکرد لهناو دهر وون و بییری ئەودایه و دنیایا بوو که ئەو له دۆخی پشووداندایه. چونکه لهشی خاو بووهوه، پاشان کهمیک چاوی کردهوهوه تووند، زۆر تووند دهستی راستی دلیری نووساند به خۆیهوه. هینده تووند ئەوی گرتبوو... وهک ئەوهی بۆ ههتا ههتایه دهست لهناو دهست بن.

ئهم ههسته پیرۆزههیش دلنهواپیهکی زۆر بوو بۆ دلیر بۆکانی، ههستی دهکرد تهنها خۆشهویستی مروف له نهخۆشییه دهر وونیهکان دهر باز دهکات، چونکه مروقی دهر وون نهخۆش بههوی تووش بوونی زهبری بیسۆزی و ئەشکهنجهی بیهههستانهی کهسانی نزیک لهخۆی دووچاری سهه لیشیوان و ههستههیا و ههراسانی دهبیئت.

بۆیه تا دهمهو بهیانی دلیر سهه گهه می تهماشاکانی روخساری ئەو بوو. به جۆریک دلنهواپی و خۆشیی دهگهیی به گیانی که کۆی ئەشکهنجهکانی ژیانی رابردوی خۆی لهیاد چوو و تهنها ئومیدی شیفای له دهر وونیدا گۆش دهبوو، شفا بۆ خاتوو دانیالا.

ههستی دهکرد که پیویسته لهسههری تهنها دالدهی لهمهودوای تهرخان بکات بۆ تهندروستی دانیالاخان، ئینجا ئامانج و تهنها پهیامی؛ که وهک فهرموم گههاندنی پهیامیک بوو بۆ مهلیکهی ئینگلتههرا.

چوونکه دلوو گیان و خوزگهی وهکوو مؤمیک بهدیار تهماشاوه داگیرسابوو. ئەوش پیرۆزترین جۆری دەرمانه و یهکهه چهشنه چارهیه بو خزمهتی مروقیکی تووش بوو به شیزۆفرینی و هیستیریا. چوونکه ئەم جۆره له پزشکی نیو دهولتهیدا قهدهغه کراوه، بویه تووش بووهکان زور موزمین و بیچاره، نهخوشیهکانیان درێژخایهن و دهروون وهرزکهره.

دلیر بۆکانی چیتتر له مروّف نهدهچوو، پرشنگی ئەو دهبوو به ههناسهیهکی گیانی و دهپرژا بهسهر رووخساری نووستووی دانیالادا... دانیالا دهستی راسی ئەوی تووند نووساندبوو به سهر دلی خویهوه و له خهویکی خوشدا رۆچوو بوو، دلیر تا دهمهو بهیان سهدان خهونی خوشی سپیی و رهنگینی بینی. له خهونیدا دهبوو به رۆستهه، به زوراب، به حافیز و سهعدی، دهبوو به پیغمبهری رزگارکهر، دهبوو به خواوهندو زیندهخهوی به پیغمبهرکهانهوه دهبینی. ئەو باوهره ئایینییهی لهدهستی دابوو، دهوری ئەویان تهنبووو! وهک ئەوهی یهکهههجاری بیت ههست بکات، که ئایین مافی رهوای ههر مروقیکی خیر مهنده، ئەو مروقهی باوهری یهقینی به ئایینیک ههبیت، مروقی رهسهنه و لهژیاندا رۆژیک ئایین دینه هانای و مروّف له نههامهتی دهر باز دهکات. چوونکه ههچ شتیک لهم دوونیایهیدا نییه که زادهی باوهریک نهبیت، که بیریکی لهپاشهوه یان لهپیشهوه نهبیت، چوونکه بیرهکان بژیون، و اتاکان و پارانهوهکان دهژین له ناسمانی سهری مروقی رهسهنداو خواکان ئەو دهبینن گهر کو بن یاخوود تاک.

دلیر بیرى لهوه دهکردهوه که بارگهیهکی گهشبین و تین بهخش و ووزه بهخش دهورهی ئەویان داوه. ههستی دهکرد هیزی گیانی ئافرهتیک له ناوجهرگهی گیانی دانیالاخانهوه بهرهو گیانی ئەو تهووزم دهکهن و لهمسی ههستهکان و نهستهکانی دهکهن و تهماشای یهکه یهکه له بیرهکانی دهکهن. دلیر ههستی دهکرد دهسته ناوهته دهستی فریشهیهکهوه، دلنیا دهبوو لهوهی که ههشتا لهسهر زمهین دهژی و نهمردوهو رووداوهکان راستهقینهن. چوونکه باوهری نهدهکرد راستیهکی بهو شیوهیه زهق له ژیاندا ههبیت. باوهری نهدهکرد که دانیالاخانم فریشه نهبیت، بهلام چۆن فریشهیهک؟ فریشهیهکی بی بآل و بآل ههلهکنراوو دزراوو ههلههتاو! باوهری زیاتر بهوه دهکرد که راسته لهناو مروقهکاندا ههن دیون، ههچ جۆره رهحم و سۆزیکى مروقانهیان له دلدا نییه. چوونکه دیوهکان دلنیا نییه کاتیک که جوانیکى وهها زهجر دهکهن و دهیتوقینهن. ئەمه نیشانهی راستیه که ههن لهناوماندا لهسهر لاشههئوانی تر دهژین، ههن لهناوماندا سهرو زمان و لووت و جهرگ و دلی مروّف ههلهکههن و دهیخۆن. ئەوانه کهی مروقن؟ کى دهلئیت ئەوانه مروقن؟ نا... مروقايهتی به ههلهدا چوون. ئەوانه دیون لهناوماندا و له نهژادی ئیمه نیین. چوونکه ئەوان چاویان کویرهو ترس داگیری کردوون، ئەوان له ترسا تا دین قهبه تر و زورخورتتر و تهمهلتتر و شهراى تر دهبن، بهجۆریک که ناچار دهبن گوشتی مندال و

ئافرهت و پياو حه لال بكن له بازاره كانداو كه رامه تيان تيادا له بار براوه. همن له ناوماندا جگه له سهر برين و قهئل و خوئخوړي و زووحاك په رستي هيچي تر نافامن. نهوانه به زمانى هممو ئايينه كان بيگانهن و له تووخمى شهرن. بويه ناشيت مروځ و ديو تيكهل به يه كترى بين. نهوسا نهگهر نهوه روو بدات، قيامهت هه لده ستيت، نهوسا ئاسمانه كان پر دهبن له كينه و رقى شهيتانه كانى دهروونمان... نهوسا شهروو خير قاتى و اته تيكه لالو دهبن، نهوسا نه خو شيبه كانى مهرگ چرا تاريخه كانى خو يان هه لده كهن و دينه ناو دهروونه كانه وه. نهوكاته نه خو شى بهر له مهرگ مروځ هه راسان دهكات.

باوهر بكن، گهر وهها پروات، جوړه نه خو شيبه كى وهها ديت كه مروځايه تى قبر دهكات، چوونكه نهو نه خو شيبه كه ديت، له ناو دلئى باكاندا دهژى... باكان كه سيو سى، يان به نهژمارده يان هيندهى سوورمه كانى ناو قورئان زورن. نهكهن شهروو خير تيكهل به يه كترى بكن، دنا خواوهند وهك ئيسر ائيلتان لئى دهكات، چوونكه نهوان به قسه ي مووسايان نه كرد.

نهم زانسته مروځناسيبه له گيانى دانىالاوه تهوژم و هرووژمى دهكرده ناو گيانى دلير بوكانيبه وه. دلير بوكانى باوهرى به خوئ مه تينتر دهبوو، هه ستيك له ناخه وه دهروونى نهوى پر دهكرده له به هرهو توانا و وزه ي باوهر، هه ستى دهكرده كه ده توانيت گهر هممو جيهانيش له بهر ده ميدا سهر بېرن، نهو نه ترسيت و بهرگرى بكات، چوونكه تيكه هشت كه به هه شت و دوزه له سهر زهوييه و جيگه يه كى تر لهم به هه شته بهرينه جوانه بوونى نيبه كه شايانى ژينگه ي مروځ بيت. چوونكه سرووشت و مروځ و جيهان يه كه مين مالى مروځى پيروزن و نادم و حهواي پيروز خو يان ژيانيان رو شنكرده وه له سهرى؛ كاتيك كه دابهزين. و اته دواي سه فهرى دابهزين.

نهمه راستيبه كى به لگه نهويسته، كه وهك وورده ميرووله ي تيشك شيوه له سهر گيانى دلير و دانىالا نهخش دهبوو، ههردووكيان پر دهبوون له ژيان، دهژيانه وه، چوونكه نهويش وهكوو دانىالاي ليهاتيوو له ژيانى گهروكيدا و سكى به پشتيدا نووسابوو. به لام نهو هيزه يان نهو تهوژمى يه كگرته دلنيايه سيماي ههردووكيانى وهها سهير گوړى كه باوهر ناكه يت؛ گهر بلنم هينده جوان بوون نه بيته وه!... چوونكه هه رچى كه موو كوريبه كانيانه لهويدا وهك خه به چاوانى خو يان بينيان. چوونكه نهو شهوه تپهرى، شهويكى تريس، ئينجا شهويكى تر... جا مه پرسه چهند شهو، چوونكه ده شيت باوهر نه كه يت. به لام نهوان چهندين شهو پيكه وه هاوړى و خو شهويست و هاوخه م و هاوسوزى يه كترى بوون.

به لام باوهر بكه كه ههنديك همن له ناوماندا كه ده توانن هزار شهو بنوون، بگره ده توانن چهند سه ده يه ك بنوون وهك نه سحاب و لكه هف... همن هه ميشه زيندوون له ناوماندا دين و دهچن و جار ناجار له شيان بهرمان دهكهن. گهرچى نهوان بئى لهش و ناديارن، به لام

توانای له مسکردنی نیمه‌یان هه‌یه، جا مه‌پرسن بۆچی هه‌له‌یه گوومانکردن له باوهری خواوه‌ند و خواکان. چونکه خواوه‌ند له‌ناوماندا زوره، هینده‌ی نه‌ژماردی نه‌و بالنده‌و نه‌و گیاندارانه و نه‌و مرو‌فانه‌ی که له ژياندا بۆ نازادی ده‌ژین.

با بلین هه‌ردووکیان بۆ چه‌ند شه‌ویک نووستن، پیکه‌وه هه‌ر هه‌مان ده‌مه‌و به‌یان کاتیک پرسنگی نووری وه‌نوشه‌یی مه‌یله‌و به‌نه‌فسه‌جیی روون به‌ر چاوی دلیر که‌وت، گیانی جووت بوو له‌گه‌ل گیانی دانیالادا و به‌کیانگرت له‌ عیشق و نازادیدا. جا به‌بی خه‌م، به‌بیگه‌ردی و دلنیا، دلیر ده‌ستی له‌ناو ده‌ستی نه‌ودا ئاره‌قه‌ی ده‌کرد.

دانیالاخاتونی شاعیری مه‌زنی ئیرانی به‌که‌مجاری بوو ده‌ستی بخاته‌ ناو ده‌ستی به‌که‌مین خۆشه‌ویستی گیانییه‌وه. نه‌و خۆشه‌ویسته‌ی به‌ شیع‌ر ده‌ربرینی ده‌راره‌ی ده‌فه‌رموو، چونکه نه‌و شاعیری عیشق و نازادی بوو، کاتیک که ئیله‌های بۆ ده‌هات، ده‌بوو به‌ ره‌نگکیکی گیانی و هه‌له‌ده‌پژا به‌ ناسمانداو ده‌بوو به‌ په‌لکه‌ زیرینه‌ له‌ ناسماندا، هینده‌ جوان ده‌چوووه‌ ناو ناخی هونه‌رمه‌ندان و موسیقاژهنانه‌وه، نه‌بیته‌وه.

دانیالاخانم که بی‌ری ده‌کرده‌وه ده‌بوو به‌ ئواز و ده‌چوووه‌ خه‌ونی ماموستایانی موسیقاوه‌و سرۆشی نه‌وانی ده‌ژهنده‌. که خه‌نده‌ی ده‌پروانده‌ سه‌ر لێو، گوله‌کانی ناو باخچه‌کانی ژیان بۆنیان ده‌گرت، ره‌نگیان ده‌گرته‌خۆ... دانیالاخانم گیان و سرۆشی زه‌مینی له‌ عیشقدا هه‌ر سه‌رکه‌ردبوو. نه‌و به‌ ته‌ماشایه‌ک ده‌یتوانی ئالته‌ن جۆن بکات به‌ مه‌یموون و به‌ ویستی خۆی ناچاری بکات و هه‌ها بژهنیت که نه‌م ده‌یه‌ویت. ده‌یتوانی به‌ته‌وژن و موزارت و فیئال‌دی بخاته‌ یادی هونه‌ر و نه‌دیباتیه‌وه و ناچاریان بکات نه‌م چۆنی بوویت نه‌وان و هه‌ها بژهنن... باسی جوانیی بی‌ر و هه‌ست و جوانیی نه‌ندامی و ده‌رونی و ئاکاریی نه‌و هینده‌ زوره‌ له‌ ته‌واوبوون نایه‌ت. چونکه‌ باوکی دانیالا هه‌موو شتیکی ؛ هه‌موو ژيانی ته‌رخان کردبوو ته‌نها له‌ پیناوی نه‌وه‌دا که نه‌و له‌بواری نه‌ده‌ب و فه‌لسه‌فه و تیۆلۆجی و سو‌سیۆلۆژیدا سه‌رکه‌وتوو بی‌ت.

جا با باسی گه‌نده‌لی و بی‌ می‌شکیی نه‌و نه‌که‌مین و چیرۆکه‌که‌مان پر نه‌که‌مین له‌باسی پۆخله‌وات و چۆنیته‌یی بوونی مرو‌ف به‌ دیو! چونکه هه‌ن مرو‌فیکی ساده‌و جوانن، به‌لام مه‌ر جابه‌تییه‌ درنده‌کان کاریان تی‌ ده‌که‌ن و ده‌یانکه‌ن به‌ درنده‌و دوژمن. چونکه نه‌ویش ته‌فه‌ره‌ درابوو، نه‌ویش ناچارکه‌رابوو، دیوه‌کان نه‌ویان داگیر کردبوو. بۆیه‌ دالیخان باوکی خۆی وه‌ک تاجیریکی بۆنفرو‌ش ده‌ناسی! جا با له‌ هه‌ستی دانیالاخانوه‌ باسیکی کورته‌ی باوکیان بۆ بکه‌م، چاتره‌ پیاو جوان له‌ دزیویه‌کان پروانیت، پنیسته‌ مرو‌ف فیر بی‌ت، هه‌وآبدات هه‌میشه‌ لایه‌نه‌ جوانه‌کانی مرو‌ف به‌سه‌ر بکاته‌وه. چونکه منی چیرۆکخوان به‌وه‌ گه‌وره‌تر ده‌بووم گه‌ر وه‌ک دانیالا له‌ سه‌ره‌تادا باسی باوکیان بۆ بکه‌م، نه‌وسا تاوانبارت نه‌ده‌کردم به‌وه‌ی که من قینم له‌ ئیرانی و عه‌ره‌ب و توورکه‌. نا، نه‌وان خۆیان

رقه‌کانیان هینده مه‌تینه که مرۆف ناویریت تووخی قین بکهویت، چونکه به رق و کینه مرۆف ده‌روون و بیره‌کانی نه‌خۆش ده‌کهویت. بیره‌کانی بیس ده‌بن، ژه‌نگ هه‌لده‌هینن و روخساریان ناهه‌رس و دزیوو ئاکاریان بۆگهن ده‌بیت.

❖ به‌شی یانزه

باوکی دانیالا ناوی شاهپوری په‌هله‌وی بوو له راستییدا، چهند ناویکی تریشی هه‌بوو، وه‌ک ناز ناوو ناوی سیاسی و ئه‌نته‌ناسیۆنال. به‌لام دانیالا له یه‌کی له خه‌ونه‌کانیدا فه‌رمووی: من ناوم دانیالا شاهپوری په‌هله‌وی یه. باوکم مرۆفیکه زۆر جوان که ده‌مبیت ده‌چینه سجوود، داده‌نه‌ویت و له گه‌وره‌یی خۆی خۆش ده‌بیت و ده‌مکاته باوه‌ش و ماچیکی ناوچه‌وانم ده‌کات و ده‌لێت: کچم من باوکی تۆم، هه‌ست ده‌که‌یت چهنده‌م خۆش ده‌ویت، به‌لام وانه‌زانی که مرۆف ته‌نها به‌ پر بوونه‌وه‌ی داخوازه‌ مادیه‌کان ده‌کات به‌ به‌ختیاری، نا. مرۆف ته‌نها به‌ ده‌ربازبوون له‌ قورگی هه‌ژدیه‌ای ترس و گه‌یشتن به‌ عیشق و نازادی ده‌توانیت بگات به‌ ئامانج، به‌ به‌خته‌وه‌ری، به‌ ته‌ندروستی ده‌روونی، به‌ ره‌زامه‌ندی و یه‌قیین. چونکه ماناکان زۆر پته‌و تر و پایه‌دارترن له‌ ماده‌کان. چونکه پایه‌کانی ئاکار و باوه‌ر و خیر زۆر مه‌تینتر و مه‌حکه‌مترن له‌ پایه‌ ماده‌یه‌کان.

باوکم هه‌موو جارێک که بۆنیکه تایبه‌تی داده‌هینا ده‌ستی منی ماچ ده‌کرد، ده‌یگوت: بمبووره‌ کیژۆله‌ جوانه‌که‌م که ده‌بوو ناویکی تر بده‌م به‌ بۆنه‌که، هه‌زم ده‌کرد هه‌موو شووشه‌ی بۆنه‌کان ناوی تۆیان له‌سه‌ر بیت.

بۆیه باوکم له‌ ژیره‌وه‌ی یان له‌بنی شووشه‌ی بۆنه‌کان ئیمزایه‌کی منی چاپده‌کرد، چونکه باوکم باوه‌ری و هه‌ا بوو که ئیله‌های ئه‌و بۆنانه‌ له‌ ماچه‌کانی منه‌وه‌ وه‌رده‌گریت! دانیالا ئه‌مه‌ی به‌شه‌رمه‌وه‌ بۆ گێرامه‌وه‌ له‌ یه‌کیک له‌ خه‌ونه‌کاندا. دایکی دانیالا په‌یکه‌ر تاش بوو. ئه‌ویش سرۆشیکه‌ی زۆری له‌ دانیالاوه‌ وه‌رده‌گرت که باس ناگریت. به‌لام دانیالا بۆ سێ سأل ده‌چوو نه‌ باوک، نه‌ دایک، نه‌ دۆست، نه‌ دۆژمن که‌سیکی نه‌دیوو. بۆیه هه‌شتا باوه‌ری نه‌ده‌هینا که باوکی دووچاری کیشه‌یه‌کی باوه‌ری و ئاکاری و سیاسی بووبوو، که دووچاری خوو دکوژبیان کردبوو، چونکه کاتیک که چه‌کفرۆشه‌کان دانیالایان به‌ بارمه‌ گلدایه‌وه‌، پاش ئه‌وه‌ی که ئه‌و دره‌نگانیک توانیی نیوه‌ ناچل چه‌که‌کان بفرۆشیت به‌ بازاری

رهش و تهانهت مال و سامان و کارگهکانیسی لهسەردانا، ناچاریانکرد خۆی بکوژیت، چونکه شهویکیان بازرگانهکان دانیالاخانیان زهجرکرد و لهههمان کاتدا که گویی له زریکهی مندالهکهی خۆی دهبیته، ئهو شهوه شیت دهبیته، رۆژی دواى ئهوه ؛ کاتیک که دهبینیت فلیمیکی کچهکهیان بو ناردوه، ئیتر خۆی دهکوژیت. چونکه بهرگهی ئهو ژانهی نهگرت، چونکه تیگهیی که هەرچی ئهوانی تر بدات بهکوشت یان تاوان و ناههقی بهرامبهه بهوانی تر بکات، قووربانیهک دهبات، جا قوربانی دان جوهرهکانی زورن. ئهو ئهگەر بیزانیایه قووربانی کچهکهی بهو دهرده دهبات، زووتر خۆی دهکوشته.

ژیان زور خهفته لهو مروفانه دهخوات که به دهستی خویان خویان دهکوژن. ئهمه پراسیهکی بهژانه و بیزانن، ئهوهی لهداخی ئهوانی تر ناچاره خودکوژی بکات، دهبی ئهوانی تر ههست به گوناح، بکهن چونکه به شتیکی مهزن تاوانبارن. جا ئهگەر خزم وکەس و براو دوستن. چونکه مروف نابیت تا رادهی خودکوژی سزا بدریت. له هەر ژینگهیهکدا که مروف خودکوژی کرد، مانای وایه یهو ژینگهیه پیس بووه و تاوان بهرامبهه به خهڵکی دهکریته. چونکه مروف گیانیکی یان ویستیکی نیگرزیی زور مهزن ژبانی بهریوه دهبات. لهویدا که مروف لهمپهر دهخاته سهه ریگهی خۆی، مانای وایه ژینگه ههلهی پهروهدهیی تیاپه.

ئهمه کورتهی ژبانی باوکی دانیالاخان بوو، گهرچی له راستیدا دانیالا تهواو بهم کهین و بهینهی نهدهزانی، نهیدهزانی له ئهنجای کردهوهکانی باوکیدا بووه به بارمه لای دیوهکان و بویهشه بيشهرمانه ههلهدهکووتنه سهه کهرامهتی و ههمیشهش به قامچی و دارکاری سزای دهن! بهلام ئهو کاتانهی که دهستی لهناو دهستی دلیربوکانیدا بوو، ئهو ههموو راستییانهیان پیکهوه به خهون بینی. بگره زیاتریش، زور لهوه زیاتر. بهلام خهڵکینه با بهسههاتی چارههوسی دلیربوکانی و دانیالاخامتان بو تهواو بکههه، چونکه ئهوان وهک ئهو شازاده و کوره پادشایه نهبوون که سهدهسال پیکهوه نوستن، نا بهسههاتی ئهوان ئهوان وهها نهبوو... ئهوان له راستیهکی دژواردا رووبهرووی کوسپهکانیان دهبوونهوه، چونکه پاش چهند رۆژیک ئهوان ههردووکیان پیکهوه بیدار بوونهوه. پیکهوه چاویان کردهوه، پیکهوه بیریان له نهجات دهکردهوه. نهجات بوون لهدهستی مافیا چهکفرۆشهکان، رزگار بوون له دهستی جهلادهت بهگ و ناغا وحهزرهت. چونکه ئهو دهیان ناوی ههبوو، دهیان پاسپورتی ههبوو، دهیان روخساری ههبوو! چونکه ئهو جهللاد بوو، بو دانیالای باس کردبوو چون له زیندانهکاندا سزای مروفی کورد دهبات و به قهپال خهڵک دهخوات له زیندانهکانی تورکیادا. جهلادهت بهگ و وتبووی: من زیندانییهکان دهگرم، پێیان دهلیم چون تویهکی خاوهن کهرامهتی توورک و ئهتاتورک پهست زاتی ئهوت کرد له رهچهلهکی خوت ههلبگهریتهوه و بلاییت من کوردم، ههه زۆلی بی نامووس و ئهدهبسز... ئهوسا به قهپال پهنجهکانی یهکه یهکه دهکوژم تا فیر نهبیته

پهنجهكان بۆ شايهتمان بهكار بهرئيت، ئهوسا پهنجهكرۆژراو هكانيان تف دهكهمهوه به روخسارياندا و تهعدايان لى دهكهم تا پاشگهز دهبنهوه. ئهوسا سهريان دهبرم وهك چولهكه مليان ههادهكيشم. چونكه من نهاتوورك.

دانيالاي فريشته روخساري بچووك دهبووه كه كاتيك باسي جهلادته بهگي ديوي دهكرد. بويه كاتيك كه بيدار بوونهوه، خويان لهبهر دم ناجورترين و وهحشى ترين مهترسيديا بينيهوه، ناچار بوون پيلانتيك بۆ دهر باز بوون دابنين. چونكه له نيوانه كاتهدا كه نهوان پيكهوه نووستن، گيان و بير و ههستيان ئاوئيهي يهكترى بوو، ئيتر چاره نووس نهوانى دا لهيهك و ژيانيان به بهنديكى گيانى پيكهوه گري درا. بهجورئيك كه لهيهكترى بيان نهدهپرسى چي بكهين چاكه و چون بير بكهينهوه! ههروهها دلير بوكانى ئهوه خهوشى بۆ گيرابووهوه كه چون فريشتهيهك هاتوته خهونى و چهپكئيك گول و نهنگوستيلهيهكى مروارى شيوهى نقيم ميروولهى سپيى بهو دابوو تا به ديارى بيدات به خاوهنمال. دانيالاخانم ههمان چهپكه گول و نهنگوستيلهيهكى خهونهكهى وهك مارهيى و جيازى له دلير بوكانى وهرگرتبوو! چونكه باوهري بهو هينابوو لهو نيوانه كاتيهدا، لهو يهك، دوو، سى شهوهدا.

❖ بهشى دووانزه

ئهو رۆژهى كه نهوان بيدار بوونهوه، سهرى سالى دووهزار تئيهريبوو، چهندروژئيكيش له مانگ و چهند مانگئيكيش له سالى تئيهريبوو... لهو ماوهيدا سروشتى دلير و دانيالاخانم تهواو سروشتى بووبووهوه و دانيالا هيج جوهره شوينهوارئيكى ترس و نهخوشى هيستيريا له جهستهيدا نهمابوو. وهك ئهو رۆژه شادو تهر دهماغ بوو كه باوكى ئهوى ئاماده دهكرد بۆ سهفهري بۆ بينينى يان سهفهركردنى بۆ لاي ئالتن جون. بهلام چيى دى بير له ئالتن جون ناكاتهوه، چونكه تئيهري كه ئهويش (واته ئالتن جون) يهكئيكه لهوانهى كه حاشا له رهسهنايهتئى خوى دهكات. كه سروودهكانى عيشق و پهيامهكانى دانيالا ناكات به گورانى چيى دى، و سروشى پى دهگاوى لايان لى ناكاتهوه. چونكه ئيستى دانيالا - ئالتن جونئيكى نوپى دوزيوتهوه، كه دهستى لهدهستيدايه و باسى پهيامى باوهري بۆ يهكترى دهكهن، و

دانیالا باسی پهیامی خواکانی بو دلیر بۆکانی کردبوو، که دیوانی شیعرهکانی خوی بوون. دلیریش خوی بهو ناساندبوو، پیکهوه هینده تیگهیشتبوون که نهگهر بیت و تهسلیمی نازارمکانی بهکتری بین، ئهوا بهرگه ناگرن و دهمرن. بویه ئهوه بهیانیهی که تیایدا بیدار بوونهوه، دوو مروقی تر بوون، مهتیین و بهتواناو هینمن و پیر میهر، خوشبیین و خاوهر باوهر به ژیان، به جوانی، به هونه، به شیعر به داهینان به گورانی و سهماو خهنده و فیربوون و گهران به دهروونی تهماشاکاندا. ههر دووکیان سهراو سهراو پیر بووبوون له بهکتری.

کازیوهی بهیان دوو کوتری سپی له دهرهوهی کوختهکهدا، لهسه چلی دارئهرخوانیک دهرشانهوه بهدهمی بهکتریدا و بهکتریان نهوازش دهکرد لهسه چلی بهکیک لهدار سنهوبهرهکان. سینهریکی تاریک و تهپه تهپی ملوزمیک ئهوانی ترساند و دایان له شهقهی بال و بهسه کوختهکهدا فرین و دانیالا خانم تهماشایهکی دلیری کرد. ناسمان پیر بوو له قاغهی قهلهر مشکهکان و ههر دووکیان تیگهیبین که کاتی هانتی جهلادهت بهگی جهلاده.

بهلی، تهپهی پینی جهلادهت بهگی جهلاد، کوترهکانی دارستانهکهی ههلهدهفراندو قهلهر مشکهکان ههوالی هانتی ئهویان بابگ دهدا... جاران، بهر لهوهی دلیر بیت، فهزاحتی ترس و پهسکه مگرتن و خرۆشی گریانی دانیالاخانم باس نهدهکرا، بهلام ئیستا ههر دووکیان لهناو باز نهیهکدا دانیشتون، ئهوو دلیر له ناو نهخشی ئهستیرهی داوود دا دانیشتون و دهستیان لهناو دهستی بهکتر ناوه و دوعا و نوژ دهکن... مومیک له نیوانیاندا شایهته و دهروونیان گهرم دهکاتهوه، کومهلک ناوی تاییهتیان بانگ کردبوو بو یاریده دان، گیانی گهلک له مهلائیکهتهکان میوانیان بوو، چونکه ئهوان دهیانوانی گیانهکان بانگ بکن و دیوهکانی پی بتوقینن. دهفریکی کهمۆله شیوهی رهشیان لهولا خویانهوه له دهرهوهی باز نهکهدا دانابوو. چاوهروانی هانتی جهلادهت بهگی جهلادیان دهکرد! که دانیالا له مانگهکانی پیشوودا وای دهزانی میردیتی و بهشوو دراوه یان فرۆشراوه، چونکه جهلادهکانی رۆژههلات بازارگانی به ئافرهت و مندالی خویانهوه دهکن، هزاران مندال و ئافرهت دهفرۆشن به ههرزان... سالانیک لهمهوپیش شانزه ئافرهتی کوردیان فرۆشت به ولاتی میسر، هیچ گهوادیک و رۆژنامهنوسیکی عهرهبی و جیهانی باسیان نهکرد. ئیستاش له هیندو تایواندو ئهفغان و پاکستان هیشتا مروق بهههرزان فرۆشتن باوه! بگره باندی روسی و ئهنترناسیونال هیشتا ئافرهتفرۆشی دهکن و کهرامهتی ئافرهت پیس دهکن.

کاتیک که کوترهکان دایان لهشهقهی بال و قهلهر مشکهکان قیزاندیان، ههوالیکی سهیر خوش یان ناشاز و ناخۆش دهگات به ههناوی مروق. دارستان ترسا، کوترهکان ههمان شیوه، قهلهر مشکهکانیش به قازهقاژ دور کهوتنهوه، بۆنیک ناخۆش و ناشاز لووتی دلیر

و دانیالیان دەسووتانەوه. بەلام ئەوان دەر بەست نەدەهاتن، بیریان لە باوەری یەقینی خۆیان دەکردەوه، چونکە ئەوان بە کەژیکی نایینی نوێژەکانیان پیکهوه دەکرد، رووتوو قووت دانیشتبوون، دەست لەناو دەست و ئاگر لە نیوانیاندا بوو، بەلام شەر تەنها بە ئاگر دەسپێردریت، شەر تەنها رەوانە ی ئاگر دەکریت... ئەمە لەکاتی کدا کە گیان مروّف هەراسان دەکات و دەکووێتە نەبەرد لەگەڵ گیانی زیندوو مەکاندا، بەلام ئەگەر بێت و دیو مەکان کە لە هەبێتەتی مروّفدا دەژین، بە کەشی نایینی ناچار بکری و لەناو بیری، دەبێت ببەستری، دیل بکری، بخرینە ناو تەرمیکی رەشەوه و بیدەن بە تاریکی، تا کەس شوێنەواریان نەبینیتەوه. بۆیە ئەوان ئەو کەموڵە رەشەیان بۆ تێپەستانی ئەو لەولاوه؛ واتە لە دەروەهی باز نەکەدا دانابوو. چونکە دەیانوو یست ئەو بێت و تەلیسمی نوێژەکان و کەشی باوەری ئەوان ببینیت، ئەوسا ئەگەر دیو بێت، ئەوا دەکووێتە ناو کەموڵە رەشەکەوه، بەلام ئەگەر جنۆکە و مەخلووقاتێ گیانی بن ئەوا دەکەونە ناو رووناکی ئاگر مەوهو دەگەڕێنەوه ناو سروشتی خواستراویان. بۆیە ئەوان لەو پەری هێمنی و دلناییی باوەرو دەروونیاندا چاوەروانی هاتنی جەلادەت بەگی جەلادیان دەکرد، کە زۆر لە ناوی خواکان و فریشتەکان و پێغمەبەرەکان دەسلەمیەوه. چونکە راستە ئەو جەلاد بوو، بەلام کەرامەتی نەبوو، کەسیکیش کە کەرامەتی نەبوو، دیو، دیو، دیویش لە ترس و مەرگا دەژی و جگە لە سزادان و خۆخواردن و گەندەخۆری شتیکی تر فامناکات. بۆیە وا نەزانن کە دەلیم جەلاد باسی مروّف دەکەم، نا، جەلاد دیو و مروّف نییە، چونکە مروّف بە ئازاردانی ئەوانی تر گۆش نابێت، بەلکوو مافەکانی مروّفی ئەو دەستیندریت.

جەلادەت بەگی جەلادی زۆلە توورک، زۆلە فارس و زۆلە عەرەب، قەبارە ی هیندە ی لەتە فیلیک دەبوو؛ خوا پیم نەگریت و ابزانم کوردیش بوو، چونکە گەلێک زمانی دەزانی!... هەناسە برکیی بوو وەک دیو دەرووی و جینیوی دەدا بە دەم خۆیەوه، جینیوی بە گەلانی هەموو جیهان دەداو تقی بە چوار دەوری خۆیدا هەلەدا... دەستیک بەرگی شینی تیری خاکستەری لەبەر کردبوو تا لە شەوا و ونبوو یان نادیار دەر بکەوێت، یاخوود ببینی ئاسان نەبێت. چونکە یەکدوو کیلۆمەتر دەبوو بە پێ پروات تا کەس نەزانیت کە ئەو بەرەو کوی دەچیت، چونکە پۆلیسی ئەنتەر ناسیۆنال بەدوایدا دەگەران... وینە ی ئەو لە لیستی موخابەراتی هەموو جیهاندا بوو، کەس ئەویان نەدەبینی، چونکە ئەو بە دەرز ی و دەرمان خۆی فوو تیکردبوو، هیندە ی نیو فیلیک دەبوو قەبارە ی. بۆیە لەو وینە ی نەدەچوو کە لەلای پۆلیس هەبوو! بگرە پۆلیس هەرگیز لەویان نەدەپرسی، چونکە ئەو لە ولاتی ئینگلتەرە مافی خانە نشینی هەبوو، بە هەشت کەسیتی و بە هەشت پاسپۆرت پارە ی وەر دەگرت و لەم قالبەیدا بەهۆی نەخۆشیی دلەوه خانە نشین بوو لە ولاتی لەندەن، ناوی جەلادەتی کەمال بەگی ئەسفەهانی بوو. کەس باوەری نەدەکرد کە ئەمە کۆنە جەلادەو ئیستاش بە گوشت و خوین و زمان و کەلە ی سەری مروّف دەژی. لەو کاتەوه ی لە لەندەن

دهژيا و سهرو كهلهی مروقی كوردی چنگ نهدهكهوت تا بيخوات، سهرو كهلهی مروق و مندالی شاری لهندهنی دهخوارد.

بویه بهدم ریگهوه، بههناسه برکیوه بهخوی دهگوت: ئەمجارهیان ئەگەر خواردن لهناو سهلاجهكهدا نهبیت شهرتیبیت خودی ئەو قاحبهیه بخۆم... تو بلئی خواردن لهناو بهفردانهكهدا مابیت؟! تو بلئی له بهدبهختیی من ئەو قاحبهیه فییری مروقخواردن بووبیت و ههموو جهرگ و دل و كهلهسهركانی نهخواردبیت؟ گەر بهو كار ههستابیت، ئەوا مهجبوور دهیم ئەو بخۆم، چونكه باوكه گهوادهكهی خوی كوشتوو. گهرچی هاوسهرهكهشیم به بارمه راگرتوو، بهلام نیستا ئەوم چنگ ناكهویت، ئەم بخۆم چاتره، وهك دهلین مالی مفت زوو بخووریت چاكه.

برسیی بوو جهلادهت ناغا، یان جهلادهت بهگ... بویه ههر دوو چاوهكانی سوورو زهق له تاریکیدا وهك چاوی گورگ دهبریسكایهوه... هینده گوشتی مروق و خوینی خواردبوو... پیدهچوو بهرگی لهبهردا نهبیت، چونكه پیستی بهری هیندهی پیستی پیرهفیلێك ئەستووور و پر تووکی بوو رهش و قاوهیی دهر دابوو... چونكه ئەمهنده خوینی نهژادی ئاری و كوردی خواردبووه كه لهشی به تووکی ئەستووور داپوشرابوو تا دهمووچاوشی تووكن و تیسكن بوو، كت و مت له دیو دهچوو. جا خهلكیش وادهزانن دیوهكان لهناو مروقاپهتیدا نهماون. بهلام ئەو به هیچ شتێك سیفاتی مروقیی تیا نهمابوو. بوو بوو به دیو، زور دهمێك بوو، بوو بوو به دیو. ههناسههیشی له مرمیری دیو دهچوو. به کینهوه جنیوی دهداو سویندی دهخوارد به قووزی دایکی خوی كه توورك بوو، دهینهراوند و دهیگوت: ئەمجارهیان له چنگم دهرناچیت، دهبیت بیکهم به دوو قهپال.

دارستان تاریک داهات، گهرچی دهمهو بهیانی بوو، بهلام نه جووکهی مهل بیسترا نه رۆشنایی توانای مانهوهی ما لهویدا! نه کوترهكان... چونكه دارستانهكه به قاغهی قهلهر هسکه پر بوو... قهلهر هسکهكان دهوری ئەویان دابوو و دهیانقیژاند پڕوخی تاریکی، بمرئ دیوی چهپهل... ئەویش به جنیو قهلهر هسکهکانی لهخوی دوور دهخستهوه. هیندهی نهماوو بگاته کوختهكه. چند ههنگاوێکی ماوو، بهلام لهولاوه، کازیوه بوو، سروهی بهیان ئاسوی به رهنگی شهفهق دهنهخشاند... له دهستی راستی ئاسمانهوه، یهك توپهل ههور به درێژیی كهشتیهكهی نوح له رهنگی وهنوشهیی پرتهقالیدا دهرهوشایهوه...

دلیر بۆکانی و خانم دانیالای شاعیر و سۆفیستی فیرار کردوو له یهکتایی خوایی... دانیشتبوون و دهستیان لهناو دهستی یهکتزیدا بوو بۆ راوانانی شهر، بۆ نهبرد لهگهڵ شهردا... مۆمیک له نیوانیاندا بوو، لهولایانهوه كهمۆلهیهکی رهش بۆ دیلکردنی گیانی شهر، واته جهلادهت بهگی جهلاد، بهسهركراوهیی دانرابوو.

سوورەتی ئامیین، ناوی پێغەمبەرەکانیان کردبوو بە ئاگر و لەویدا لە نیوانیاندا ئاگر دەیفەر موو: هیچ هیزیک هیندەوی ووشەیی ئامیین مەئیین و پر کەرامەت نییە، بە ناوی حەزەرتی ماریای پیروزمو، بەناوی هەموو مرقۆئیکی پیروزمو، شەر لەم کەموڵەیهدا دیل دەکەم بۆتان، نەترسن.

گوئیان لە چپەیی دەنگی ئاگری مۆمەکە بوو... چونکە ئاگر لە تەپەیی پێی جەلادەت بەگ دەگەشایەو و توورە دەبوو... بەلام دانیالا و دلێر یەکیانگرتبوو، بووبوون بەیەک و تەنها جەستەیهکیان لە مالهکدا مابوو، گیانیان لە ئاسودا لەناو رەنگی وەنەوشەدا ئاویتە بوو، چاوەروان بوون تا جەلادەت دیل دەبیت! چۆن نازانیین!...

❖ بەشی سیانزە

جەلادەت گەیشتە بەر دەرگای کوختەکە، کلێلەکانی بۆ نەدەدۆزرایەو، ئارەقەیهکی زۆری کردبوو، دەترسا و پەلی لە لەشی خۆی دەکووتاو بۆ کلێلەکان دەگەرا، بەلام ناچار زنجیرو قفلێ پیکەو هور دوو خاشکرد و بە لەقە دەرگاکی خستە سەر پشت... چونکە هەموو جارێک بە پیکابە سوورەکە دەهات، دوراو دورو چەندکیلۆمەترێک بە پێ دەپۆت، لەترسی ئەوێ کەس زەفەری پێ نەبات. زوربەیی کات نیو شەوان دەگەیی، بەلان ئەمجارەیان ناوخت بوو، کەس هۆکاری دواکەوتنی نەدەزانی! کە گەیشت، ئەمجارەیان نەبوو سویی کارەبای کوختەکە پێبکات، چونکە سووچی تەنها گۆپی ناو هۆلی کوختەکە، لە دەروە هەلەکرا. چونکە زۆر برسیی بوو، راستەوخۆ هەلمەتی بردە بەر یەخچالەکە و کەوتە داگرماندنی کەلسەرێکی سەربردراو... زۆری پێنەچوو کەوتە قووتدانی دل و دووگورچیلەشی هەللووشی... بە دەم جنیووە دەمیۆلان، ئەو قاحبەیه بیری چوو دەرگای بەردانەکە داخاتەو.

پاشان هەستی بە شتیک کرد. هەستیکرد مالهکە رۆشنە، بەلایەو سەیر بوو، بەلام بە نەینگری، هەناسەیی لەخوویی و بە ئەسپایی بەرەو هۆلی کوختەکە چوو... ئەو

چرنووک و لهپی ديوو چاوی گورگ و لهشی ئهستوربوو بهپيستی ديوو که چهقوو فيشهک کاريان تی نهدهکرد... بويه پيویستی به چهک نهبوو، بهتایبهتی کاتیک که دههاته جیژوان بولای دانیالاخانم... بهلام قامچی له مالهکهیدا ههبوو، قامچی و قهمه و کهلووپهلی جهلادی و تهورو زنجیر و کهلپچه. ئهمانهی به شیوهیهکی سامناک لهدهوری ئاگردان و وهجاخه دیو شیوه پولاینهکه وهک دیکور دانابوو... ناو کوختهکه له رهشمال دهچوو، بگره شیوهی دهروهی کوختهکesh وهک رهشمال دروستکراوو! رهشمالیک که له کهنيسهیهکی بچکوله و له مزگوتیش دهچوو، دهتوانم بلیم دیکوریکی ههمهجیی ههبوو وهک فهسالی دهروه، بهلام له ناومه ههس له چادر دهچوو، چونکه مالهکه له تهخته بوو، دیوی ناومهی به چادر دیکور کراوو. بويه سامناک بوو لهلای روشنایی له کوختهکهدا ههبيت.

لهراستیدا ئهو کوخته خهک دهیتوانی، نا، دهولهمندهکان دهیتوانی بو مانگ و دوومانگ به کری وهری بگرن، لهههس جیگهیهکیش کهسهکه بیهویت دهتوانیت بیگوزیتتهوه، بويه کهس بهو جیگهیهی نهدهزانی، تهنها کری گرته نهبيت. بويه کاتیک که جهلادهت بهگ ههستیکرد رووناکی له مالهکهیدایه ترسا.

کاتیک که به چه خوی گهیانده هوئی کوختهکه، بینیی وینهی ئهستیرهیهکی داوود لهناوهراستی ژوورهکهدا لهناو باز نهیهکدا کیشراوه، مومیکیش داگیرساوه، کهمولهیهکی شووشهیشی بینیی له دهروهی ئهستیرهکهدا، له دهستی چهپهوه دانراوه. بینیی ههستی کرد، کومهلهکه به دهنگی دهله دیویک بانگی دهکات: وهره کورم، دهبيت بگهزیتتهوه... مهترسه ئازارت نادم، وهره، بگهزیرهوه، دهنگهکه تا دههات زیاتر زال و گرتر و توقینهترتر دهنیهراند. بهلام ئهو دهیگوت نا، تا نهزانم کی ئهم مومهی پیکردوو. دهبيت ئهو قاحبهیه بخوم دهنا ناتوانم بگهزیمهوه.

دهنگی قاقای دهلهدیو جهلادهتی راجهنااند... قهبارهی کهمیک بچووک بوومه له ترساندا... ئینجا تهماشای مومهکهی کرد... ههموو توانای خوی خستهکار بو بینیین، چونکه بونی دهکرد، بونی مروقی دهکرد له مالهکهدا، بونی ریحانه و نیرگز و سمل... پاش توانا به خهردانی زور، بینیی دوو پهیکهری ئالتوونی دهستیان ناوته دهستی یهک و تیکهلاوی یهکتزی بوون!... دوو مروق، کهمیک له ترساندا پاشگهز بوومه، پاشان ئارهقهی کردهوه و هیندهی تر قهبارهی بچووک بوومه... پاشان قینی ههستاو له پیستی ديوو دههپهری و خوی وهک مروقیکی قارهمان گوری و کهوته نهبرد لهگهلهشی دلیر و دانیالادا... بهلام هههچهند ههولی دهنا نهیدهتوانی ئهوان له بازنهکه دهه بهینیت، تهنا نهت نهیدهتوانی مومهکه بکوژینیتتهوه... پاشان تووره بوو، هینده تووره تا ئارهقیکی تری کردهوه، ئهوسا توانیی ئهوان له بازنهکه دهه کیشیت، توانیی ئهوان بیدار بکاتهوه.

به لّام لهو کاته‌دا که دانیالاخانم و دلیر هه‌ستانه سه‌ر پێ و له ژوور مه‌که‌دا وه‌ک ئالتوون ده‌بریس‌کانه‌وه... ئیتر دیو جه‌لاده‌ت به‌گ توانای بینینی نه‌ما... هه‌ر دووکیان ده‌ستیان خسته‌وه ناو ده‌ستی به‌کتر و به‌ ده‌نگی دوو فریشته‌ ئاوازیکی سه‌لمایان خویند...
فه‌رموویان: ئامیین، به‌ناوی هه‌موو په‌رستگا‌کانی جیهانه‌وه، به‌ناوی پیغه‌مبه‌ر مه‌کان و فریشته‌کان و خواوه‌ند و خواکانه‌وه، به‌ ناوی مرۆف و خیره‌وه... ئه‌م دیوه ده‌ستووپی به‌ند بکه‌ن و بیگه‌ریننه‌وه بۆ ناو تاریکیه‌کان، بۆ تارتارۆس. به‌ک له‌ ئیمه و دوو له‌وان، به‌ ناوی عیش و نازادی و جوانیه‌وه... تکا له‌ گیانی پیروزی هه‌موو جیهان ده‌که‌ین تا ئه‌م دیوه ده‌ستووپی به‌ند بکه‌ن... ئامیین، ئامیین.

کاتیکی وه‌هایان فه‌رموو، دیوه‌که هینده‌ی تر تووره‌ بوو، به‌ لّام زوری نه‌برد تاریکی له‌ناو که‌مۆله‌ ره‌شه‌که‌وه وه‌ک هه‌ژدیهایه‌کی تاریکی سه‌ری ده‌ر هیناوه‌ که‌وته دوو که‌ل بلاوکرده‌وه، دوو که‌لێکی ره‌ش و بۆگه‌ن، که‌ ئه‌وان نه‌یان‌توانی به‌رگه‌ی بگرن...
دوو که‌لێکی که‌ ئاسمانی ده‌ر هوه‌ی ماله‌کوخته‌که‌ی داپۆشی، که‌ خه‌لکی له‌سه‌ر شه‌قام و ناوما‌ل و ما‌ل و که‌نیه‌سو شوینه‌ گشته‌یه‌کاندا، دوراو دور کۆکه‌کۆکیان بوو و خه‌لکی گشتیان نه‌خۆش ده‌که‌وتن و نه‌یان‌ده‌زانی هۆکاری ئه‌م ده‌رده‌ کتوو پیره و ئه‌و تاریکیه‌ چیه‌ که‌ ئاسمانی شار مه‌کیان داگیر ده‌کات... خه‌لکی به‌ ریگا‌کاندا سست و ته‌مه‌ل و ته‌وه‌ز له‌ ده‌بوون، زوو نه‌خۆش ده‌که‌وتن، هه‌ندیک له‌خۆوه ده‌مردن. له‌و سه‌عاته‌دا زۆر زوو ده‌سه‌لاتی شه‌ر به‌ناو شه‌قام و گه‌ره‌ک و بازار مه‌کانی پایته‌ختدا بلاو ده‌بووه‌وه، به‌ لّام ئه‌وان ته‌نها دوو که‌لێکی ره‌شیان ده‌بینی، که‌ کاری له‌وان نه‌ده‌کرد، چوونکه‌ ئه‌وان دل و ده‌روونیان پاکژبوو، مرۆفی پاکژیش هه‌ندیک زه‌هر هه‌ن که‌ کاریان تیناکات. ئه‌وان که‌سانیک بوون له‌و جووره‌!

که‌مۆله‌که‌ دلیر بۆکانی و دانیالاخانمی نه‌ده‌ترساند، چوونکه‌ هیشتا نه‌یان‌زانیبوو که‌ ئه‌و که‌مۆله‌یه‌ ژه‌هریکی نو‌یی تیاپه‌و خالی نییه‌؛ به‌لکوو که‌مۆله‌یه‌کی سیحری ره‌شه، کاتیکی که‌ سه‌ر مه‌کیان کرده‌وه... به‌ لّام کار له‌کار ترازابوو، ده‌بوو هه‌ل به‌ده‌ن جه‌لاده‌تی جه‌لاد ده‌ست به‌ست بکه‌ن و له‌ناو ئه‌و که‌مۆله‌یه‌ی بنین تا تووری به‌ده‌نه‌وه تارتارۆس و جیهان له‌ شه‌ر ده‌رباز بکه‌ن. بۆیه هه‌ندیکجار مرۆف به‌ئاگا نییه‌ له‌وه‌ی که‌ هه‌له‌ ده‌کات. به‌ لّام ئه‌وان بیخه‌تا بوون. ئه‌مه‌ راستیه‌ گه‌ر باوه‌ر ناکه‌یت. به‌ لّام بزانه‌ مرۆف چۆن ده‌توانیته‌ هه‌موو شه‌ر مه‌کان قه‌ر بکات... ئیستا کاتی ئه‌وه‌ هاتوه‌وه، که‌ تییگه‌ن، شه‌ر هینده‌ مه‌تیین نییه‌ بتوانیته‌، دانیالاخانم و دلیر بۆکانی له‌ناو به‌ریت. چۆن؟!... جا با من بۆتانی باس بکه‌م.

❖ بهشی چوارده

دلیربوکانی و دانیالاخانم ده میان خسته ناو ده می یه کهوه، به لام نهک به نیازی ماچکردن و راموسان، چونکه کاتی ئهوه نه بوو، چونکه پیوستیان بهوه نه بوو، به لام پیکهوه به چپه هه ناسه یان تیکه لی یه کتری ده کرد، به هه ناسه یان فهر موو ده میان له گهل یه کتریدا ده گورییهوه و داوای که مترین ده سه لات گیانی یه کترییان ده کرد... دلیر بهوی ده فهر موو: میروولهکان. دانیالاخانمیش له وه لامدا ده فهر موو: له شکره کانتان. یهک له نیمهوه دوو لهوان، به ناوی شای وورده زینده وهران، دابه زینن له شکر ی میروولهکان.

کاتیک وه هایان فهر موو، لهو ناسمانهوه که رهنگی به تیشکی شهفهق روشنبوو، له سه رهوه ی پهله هه وره کانهوه که شهفهق وهک که شتییه که ی نووچ روشنبوو، کومه لیک میرووله ی تیشک شیوه ی سپی و بالدار دایانه فرکهو به ره مو کوخته که له ناسمانهوه له شیوه ی هه ژدیهایه کی سپیدا په خنده بوون و ده فرین به ره مو ئهوی.

مروقهکان، ئهوانه ی لهو کازیوه یه دا بیدار بوون و ته ماشای ناسمانیان ده کرد. ئهوانهش که نوژمهکانیان ده کرد، ئهوانهش که چاوه روانی هاتن و دابه زینی موو عجیزه بوون دابه زیت بو سه رهوی؛ بینیان، بینیان هه ژدیهایه کی مه زن به ناسماندا هه لده پزیت، لول ده خوات و به هه ناسهکانی سپی سپی، شفا به ناسماندا په خش ده بیت و تیکهل به ههوا ده بیت و به ناو شاری لهندهندا بلاو ده بووهوه،، چاره ی ئهوه مروقانه ی ده کرد که تهنگه نه فه سی و کۆکه ره شه و وهناقیان تووش بووبوو. که دوو چاری ته مبه لی بووبوون و خویانگرتبوو به ماده هوش به ره کانهوه. مروقهکان هه ندیکیان ئهوه میان به چاوانی خویان ده بینی و به هه موو لایه کدا ته له فوونیان ده کرد، یان ده کهوتنه سه ما، یان له خوشیدا بالیان لی ده روا... هه ندیکیش له قین و داخدا ده بوون به به رازی رهش و به مهیموون. زور سهیر ناو شاری لهندهن دوخ و شوینهواری گورا...

هه ژدیها سپیه که که له شکر ی میروولهکان بوون، به تهوژم به ره مو کوخته که چون. لهوی قین و نه ره ی دیوهکان یه کی گرتبوو و پهیکه ری ئالتوونیی دلیرو دانیالاخانمیان ده کیشا به

دیوار مگانداو شهر بهر پیا بوو و دهستی دابووه ئیخه ی ئهوان... به لام ئهوان هیشتا له
نه بر ددا بوون و دهیانویست له شیان بهیه کتری بگاتهوه و دهست بنینهوه ناو دهستی به کتر.
چونکه جه لادتهت بهگ توانیبوو ی به یاریده ی دهله دیوه که ئهوان له به کتری جیا
بگاتهوه... بووبوو بهو مهخلووقه پیسه ی که له نیوان ههردوو قهبره که ی مههم و زین دا
نیژر ابوو... ئهوانی لهیه کتری دابریبوو. ئهوانیش شهکتهت و زامادار بوون، به لام کولیان
نه دهدا، هه هه لدهستانهوه مو ههولیان دهدا، دیوه کهش به شق له ناو ژوور کهدا گهمه ی به
لهشی ئهوان دهکردو دهینه راند: وا نهزانن خیری ئیوه دهتوانیت شهر له ناو بهریت، نا، من
دهسه لاتدارو من بهریوه بهری بوونهورم، من دهتوانم نازادی له ناو بهرم.

کاتیک که ههژ دیها سپیه که له لهشکری میروولهکان گهشتن... پروناکی گهشت،
راستهوخو ئهلقه یان بهست له دهوری دانیالاخانم و دلیر بوکانی، چونکه ئهوان خو یان
گه یاندبووه که نار کهانی باز نه کهو نه خشی ئهستیره ی داوود. لهویدا ههژ دیها سپیه که
دهووری ههردووکیانی دا، ههردووکیانی پیکهوه جووت کردهوه... ههردووکیان بوون به
دوو مروقی به کگرتوو، به لام بیهوش له ناو باز نه کهدا راکشان. ههژ یهاکه ئیلهامی له
په یامی ناگر و هرگرت و ئهلقه ی له دهوری ئهوان و مؤمه که بهست.

لهو لاشهوه دیوه که بهر شهواره کهوتبوو، هیچی نه ده بینی چونکه روژ ههلهاتبوو،
ئهستیره ی داوود داگیر سابوو، هیزیک، تهوژ میک، زه بریک، دهنگیکی وه های له ناو
کوخته کهدا دروست کردبوو که دیوه که برسکی له بهر پرابوو و نهیده زانی چییکات و تا
دههات زیاتر و زیاتر بچووک دهبوو مو که موله که ی لی دهبوو به کوشکیکی مهزنی
تاریکی بی ده رگاو په نجه ره... ناچار بازی دهدا و خو ی وهک مهیموون ههله ده داو
دهقرو سکا یهوه و دهیویست خو ی هه لزنیت به سهر که موله که داو بگه ریتهوه ناو دهروونی
تاریکی. به لام ئه م کاره زور سهخت بوو بوی، بویه ههژ دیها سپیه که تهوژ می باکانی
هاندا تا یاریده ی بدن بچیته سهر لیواری که موله که تاریکه که، پاشان باکان به دهستیکی
نادیار ئهو کاره یان ئه نجامدا و هه به هه مان دهستی نادپاری باکان سهری که موله که که
ته به دور بوو تووند داخرا... ئیتر ته نها روشنایی بار ته قا بوو، کاتیک که دلیرو دانیالا
چاویان کردهوه. بینیان هیچ تاریکاییه ک لهویدا له کایه دا نییهو ئاسمان روشنه و شوین ناو
کوخته که نییه و دیوو درنج له دهوریان مهحف بوونه تهوه.

به لی، کاتیک که بیدار بوونهوه، هیچیان نه بینی، شوینهواری ئهو ماله شیان نه بینی که تیایدا
خانم دانیاک سی دانه سال دهست به سهر بوو، که تیایدا ئاشنا بوو به گیانی دلیر بوکانی له
خهونه کانییدا و دلیریش هه له هه مان جیگه دا ئاشنای ئهو بوو. کات به یانی بوو، شوین
که میک له دور هوه ی ده ریا و دهستیکی تا چاو بر بکات به رین بوو، ته نها ریگه یه کی جوانی
پرشنگداریان ده بینی، پیکهوه ههستیان ده کرد له به هه شتدان... ههستیان ده کرد له نه بر دا

گیانیاں سپاردووه و ژیانیاں خستوته پاش خوځیان. بهلام ئهوان لهمن و تو زیندوو تر و خوځحالتر و تهنروست تر بوون. کاتیک بیدار بوونهوه، بینیاں دوو سونه، کومهآیک کوتر له دوروو له ژووور سهریان ههآنیشتووون و ههزاران بالندهی دهنگخوش ئاواز دهخوینن، شوین و ریگاکان له ناو تهمیکی روشندا نادیار بوون، که به تولهریگهیهکی له تم درووستبووی روشندا دهرویشتن. دهنگیکی پیروژ به دهبگی ئافرهت ئهوانی هان دها باوهر بکهن که هیشتا له ژیاندا ماون، چونکه ژیان له راستیدا زور خوشتروو شاداوتره له ژیان له خودی بههشتهکاندا. بینیاں کهمولهیهکی رهشی سهپرستهراو به تهبهتور لهولایانهوه دانراوه. بیریاں دهکردهوه، دهیانوویت پیکهوه هاویرابن، بو دوزینهوهی ریگه چارهیهک بو دهر باز بوون و قووتار بوون لهو کهمولهیه. چونکه شهر هیشتا دهنگی دههات و جمهه دههات و جنیوی دها و دهنگی به کپی له کهمولهکهدا دهبیسترا.

❖ بهشی پانزه

خهآکینه، دهزانم باوهرتان مولهقه و دهشیت جیگهی فهرموودهکانی منیان تیادا نهیتهوه! دهشیت باوهرت به سهرهتا و ناوهروک و کوتایی ئهم داستانه نهییت، بهلام من دهرپهست نایهم، ههول دهم باوهرتان بهینمه لهرزهو له خهویکی میژوووی کون بیدارتان بکهمهوه، چونکه دیوهکان باوهریان بهم راستییه هیه، ئهوان وا دهزانن به شهر دهنوانن ههموو گیتی و ئاسمانهکانیش داگیر بکهن، وا دهزانن ههرچی مروفایهتییه دهییت نووچدا بدن بو مهبهست و خوژگه و ههوهسی نهخوشانهی ئهوان. بویه من دهمهویت بهم داستانه بو ههتا ههتایی شهر و بهلاو نهخوشی و دهر دقر بکهم، بهم باسه بهپیزانه من به چاوی ههستی دهروون دواي بهسهرهاتی داستانی دانیالا و دلیر بوکانی دهکهوم، چونکه ئهوان له بههشندا نیین و نهردوون، ئهوان دهژین، غهمتان نهییت، هیشتا نهگهیشتوومهته ناو دهقی کوتایی داستانهکهم، منیش وهک ئهوان ئهوهی دهیینم ناشایانی باوهره و سهرم

دهسوور مینیت، بهجوړیک سهرم دسوور مینیت که خهریکم باوهرم لهدهست ددهم، بهلام من نهو کاره ناکهم. گهر بیت و منی چیرو کخوان نهو کاره بکهم، نهوا شیرازهی جوانی و نهدهبی دهر برین لهسهر زمین تیکدهچیت، نهوسا مرو قایهتی سهریان لیده شویوت، نهوسا شهر دلی دهشکیت و کهمؤلهکه لهدهستی نهوان دهکوئته سهر زمین و هووردو خاش دهبیت و نهوجارهیان زمین هاوسهنگی تیکدهچیت، نهوسا مانگ و روژو نهستیرهکان بهر دهنه گیان و لهشی یهکتری، نهوسا سهرماکان گهر میان دهبیت و بهسته لهکهکان دادهتپن و گریان تیبه ردهبیت، نهوسا درمخت و شاخ و بهردهکان دهن به پووش و په لاش و باکان لوولیان ددهن بو ناو گهرووی جهه نهنم و خاپوور دهبیت ههموو شتیک. نهوسا کهستان ناپهرژین نوژیک بکن، نهوسا نوژه کانتان بی مانا دهن. بویه من کاری و هها ناکهم، دلیر بوکانی و خانم دانیالای پیروز دهبینم، دهیانینم هسردوکیان تیکهلی یهکتری بوون و سپی سپی بریسکهیان دیت، به تووله ریگایهکی روشن له تیشکی میرووله سپیهکاندا دهرؤن، بهرو کوی؟ نازانم، بهلام بهرو پایتهخت نارؤن، چونکه لهوی ههژدیای ههشت سهری لیه و نهوان زور چاک دهرانن، چونکه له شاری لهندهندا، بهلکوو لهشارهکان و پایتهختهکانی ههمو و لاتانی نهوروپادا دیویکی مهتین، مهزنتر لهوی که بهر له تاویک دیلکراو خرایه ناو زیندانی کهمؤلهکهوه؛ دهژی و بهدهسه لاته و فرمانر هوایه.

بویه دلیر بوکانی و دانیالانم دوراو دور سینهریکی تاریکیان دهبینی که له شیوهی سینهری مرو ق دهچوو؛ بهلام کهمیک گهرهتر دیار بوو... تاریک تاریک دژ بوو بهرو رووناکیهی نهوان لهسهری دهرؤیشن...

نهوانیش به ریگا روشنهکاندا دهرؤیشن و شووشه رهسه کهمؤله کهشیان لهدهست بوو. دهرؤیین... نهویش چاوهروانی هانتی نهوانی دهکرد. کی؟ سینهریکی تاریک وسامناک! که دهسه لاتی خودی تاریکی بوو. کوونه پهپوویهک دهیخویند، نا ببوورن دهروری، لهو پهپوه شوومانه بوو که دهروری و نهحس و نهخوشی لهحه پیدا دهران، سهگیکی رهشیشی لهگهل بوو... سینهرهکه سینهری خانمیک جادووکهری تاریک بوو، پهیداغیک رهشیشی هه لکردبوو، راهستابوو، وهک نهوهی بزانیته که نهوان لهویوه ریگاکان تهی دهکن. وهک نهوهی ههوالی زیندانی بوون و کوئبوون و کوئبوونی هیزی شهر و دیوی جهلادتهت بهگی جهلادی پیگهیشنتیت. بهلی، چونکه نهو خودی گوشکهر و دایکی جهلادتهی جهلاد بهگ بوو. پر بوو له کینهو له بووغزو؛ مار وهک سهری میڈوزا لهسهر سهر و لهچوار دهروری نهو سهمایان دهکرد، کوهملیک قهمووری تیسکن و شیوه بهراز لرفه و زریکه و قیژهیان بوو له دهروری. لایهکی زمین روشن و لاکهی تری تاریکی داگیری کردبوو. ههشت پاسهوانی جهلاد پاسیان دهکرد. روژ گیرابوو، مانگ له نیوان زمین و روژدا گیری خوار دبوو، نهیدهزانی بهلای کامیاندا رووی خوی وهرچهر خینیت، چونکه

گهر بهاتايهو پوژ نهوى ههللووشيابه ناخر زهمان دههات و هموو ههسارهمان دهچونه قورگى پوژهوه و هموو شتهكان دهبوونهوه به تهپوو توو بووخارو ئيكسيرو گاز. نهگريش وهها بمايهتهوه نهوا شهر زال دهبوو و مروقايهتى له نهخوشى و دهر دو وهناق و كوئيرى و كهبرى و گهريدا بهرباد دهبوون و يهك تاقه مهخلووق لهسر گوى زمين به ساغى نهدهماو مروقهكان، نهوانهش كه دهمانهوه، دهكهوتنه ناو قهپوزى تاريكى و نهخوشى و مهرگهوه و شهر بهتهواوى دهستى بهسر ژياندا دهگرت...

❖ بهشى شانزهم

دانايالاخان بهدم ريكردنهوه، به دلئيرى فرموو:

- ريگكان هرچنده تاريك و سامناك بن، من دهتوانم برهه به روشتن بدم، بهلام دليرگان نازم بهرهه كوئ دهچين! نهو تاريكاييه بهرهه كويمان دهبات؟
- بهرهه مالهوه.
- مالى ئيمه لهه سر زهوييه نيهه چييدى، نهى نابينى تاريكى هاتوته سهه ريگهمان؟
- بهلى دهبينم، بهلام ئيمه دهروون و دلان هيشتا روشنه، ئيمه بهه ريگايانهدا دهروين كه رووناكن.
- بهرهه كوئ دهچين؟
- وهك فرموو: بهرهه مال و زادهگاي خويمان. بهرهه كامهراى، بهرهه نهو جيگهيهى كه ژيان بانگمان دهكات، بهرهه ههميشهيهى.
- ناياهه مريين؟ ياخوود مردووين؟
- نهخير گياني شيرينم، مروف ههركيز نامريت، جاي خيالآتى سست و رهگى نهخوشى و دوودلى لهگياني خوئ ريشهكيش بكه، دهنا تاريكى پيمان دهويريت. چونكه توى نازيز سالانتيكه له دهروونى شهردا ديليت، دهشيت تواناي پاكر بوونهوت نهبيت، گهر وهها بدويت ناچار دهم پرووى خوئمت ليوهه بگيرم و پاشهكشى بكم، چونكه ههست بهلاوازي دهكهه لهه ووتانهدا.

- ناخر دلیری نازیز من نازانم نیشتیمانی من لهکوییه! من باوکم دووچاری ئەم
هه‌موو نازارانه‌ی کردووم، من له‌نیشتیمانی باوکم ده‌ترسم.

- نیشتیمان مولکی باوکی من و باوکی تو نییه. نیشتیمان ئەو جیگه‌یه‌یه که مروّف

تیایدا هه‌ست به ئارامی ده‌کات. جا له‌هه‌ر ولاتیکی و مالتیکی و خاکیکی و بستیکی
خاکی ئەم سه‌رزهمینه‌دا ترس و شه‌رو نه‌خۆشی و مه‌رگ بژی، مروّف ئاسووده‌و
خاوه‌ن که‌رامه‌ت و نیشتیمان نییه. به‌لام ده‌بی‌ت هاوشانم بی‌ت گه‌ر باوه‌رت به
داهینان هه‌یه، گه‌ر باوه‌رت به شکۆی جوانی و مه‌زنیی باوه‌ری مروّف هه‌یه، گه‌ر
باوه‌رت به یه‌کسانی و به‌جیهانی بوون و به‌عیشق هه‌یه... ده‌بی‌ت ده‌سته‌کانمان
یه‌کتری گه‌رم بکه‌نه‌وه‌و ده‌بی‌ت له‌مه‌حالی‌شدا بی‌ت، ناو‌می‌د نه‌بیین، ده‌بی‌ت به‌لای
که‌مه‌وه‌و بتوانیین ژیان له‌سه‌ر خه‌نده‌کانمان نه‌تورینیین، ده‌بی‌ت هه‌ول بده‌ین به
خه‌نده‌کانمان جیهان‌رزگار بکه‌ین. ده‌بی‌ت کۆل‌نه‌ده‌ین و به‌رگه‌ بگرین، ده‌بی‌ت
بروین.

- بو کوی؟ ئایا تو ریگاکان ده‌ناسیت؟ ئایا تو ده‌زانیت به‌ره‌و کویمان ده‌بات ئەم
ریگایه؟ ئایا ئەو ده‌عبا ره‌شه، ئەو جانه‌وه‌ره تو قینه‌ره ده‌بینیت هاتۆته سه‌ر
ریگه‌مان؟ ئایا خه‌ون ده‌بینم یان له‌ راستی‌داین؟ پیم بلێ خۆشه‌ویستی گیانییم، فیداتییم،
پیم بلێ له‌ کویین؟! مردوون یاخوود هیشتا له‌ژیان‌داین؟ پیمبلێ گیانی من ئیمه
له‌کویین؟ ئەه‌ی ئەو جه‌نده‌بازه تاریکه شه‌ریه نابینیت هاتۆته سه‌ر ریگه‌مان؟

دلیر له‌ جیگه‌ی خۆی راوه‌ستا، که‌مۆله شووشه‌ره‌شه‌که‌ی به‌ پرتاو له‌ چنگی ئەو دهره‌ینا،
پاشان سێ هه‌نگاو دواکه‌وت، پاشان فه‌رمووی: بمبووره‌ خانمی پیرۆزو مه‌زن، من ناتوانم
له‌ته‌ک تودا به‌ هه‌مان ریگه‌دا بروم، چونکه‌ تو باسی دیوو، باسی شه‌روو نه‌خۆشی
ده‌که‌یت وئه‌جنده‌ی شه‌ر ده‌بینیت. تو هیشتا گو‌مراو بنباهه‌ریت... چونکه‌ هه‌لگری ئەم
که‌مۆله‌یه‌یت، ده‌بی‌ت بمبووریت، من ریگه‌ت ناده‌م ئەم که‌مۆله‌یه‌ هه‌لبگریت، دهن‌ا شه‌ر
له‌گه‌ل هه‌نگاو‌مه‌کانماندا هه‌نگاو هه‌لده‌هینی‌ت، به‌لام خانمه‌ پیرۆزه‌که‌م وا نه‌زانی که‌ شه‌ر
هینده‌ لاوازه‌ که‌ مروّف بتوانیت له‌ناوی به‌ریت! چونکه‌ سه‌روشتی شه‌ر له‌ مروّف نییه.
شه‌ر پروو‌خساریکی تری هه‌یه، به‌لام مروّف ده‌توانیت هه‌میشه‌ سێ چاره‌ی له‌به‌ر ده‌مدا
بی‌ت. ئەه‌ی خانمه‌ شیرینه‌که‌م، ئیستا تو له‌به‌ر ده‌می دادگای جیهان‌یدایت... تو له‌ مه‌مله‌که‌تی
خواکاندا و له‌ناوه‌راستی ستونج هه‌نج دا له‌نیوان خواکاندا راوه‌ستای له‌ناو بازنه‌کانی
ژیاندا. له‌ناو جه‌رگی خواکاندا. ئیره‌ مقه‌رو ئارامگاوه‌هه‌لوه‌تگای خواکانی سه‌ر
زه‌وییه... ئەمان پاش ئەوه‌ی هه‌رمه‌که‌نیان به‌ وویستی مووسا داهینا، هاتن لیره‌ پشو
بدن. ئیتر هه‌ستیان به‌ دانیایی کرد و مانه‌وه‌و خه‌ویان لیکه‌وت.

دانیالای پیروژ، ئەوی خۆشەویستەکەم، تۆ هیشتا زیندوویت و وەکوو من هەناسە دەدەیت... مەترسە، ئەو شەڕەیی که دەیبینیت ناتوانیت زەفەرت پێ بەریت، ئەو هەمان بەلایە که هاتە سەرریگەیی هاوسەرەکی حەزەرتی لوط... کاتیکی بەوانی فەرموو: ئەوی قەومەکەم دەبێ بروین و ئاور لە شەڕ و بەلا و سزاکانمان نەدەینەو، دەنا دەبین بە بەرد. لەم سەفەرەدا ئەوی ئاور لە شەڕ بداتەو، دەبیت بە بەرد، بە سەنەم، بە تیمسال، بە بەرد.

دەزانم دالیا گیان تۆ هیشتا شەڕ لە باوەرتا دەژی، بەلام پێویستە دان بەو هەدا بنییت و تیبیگەیت که زەمەن گەر اوته دواو، ئیستا من و تۆ لە سەردەمیکی ترداین... لە ستون هەنجس... نەکەیی رووت بەرەو بەلای شەڕ وەرگیریت، دەنا شەڕ تۆشم لێداگیر دەکات. ئاگادار بە دانیالای گیانم، ئەگەر بییت و تەماشای ئەو سێیەرە بکەیت، یان ئاوری لێ بدەیتەو، یان خاوەنخواسته رووت بەرەو چەپ وەرگیریت، ئەوا دەبیت بە بەرد و کۆیلەیی شەڕ. ئەوسا ئەو گیانە شەڕیەر قووت دەدات. لەیادت بییت که تەماشاکان راست و چەپ و پێشیان هەیه و هەیشە مەرۆف دەتوانیت پێشی خۆی، ئەملاو لای خۆی ببینیت. تۆش سەرپشکیت. چونکه ئەم کەمۆلەیه زۆر قوورسە تۆ هەلتگر تەو، بۆیه من لێتی دەسینم، چونکه من دەتوانم چاودێری بکەم، من دەتوانم نەهێلم شەڕ داگیرمان بکات، بەر لەتۆ من دەتوانم رووبەرۆی ببمەو.

بەلام دانیالاکان فەرمووی: نا... دەبیت پیکەو روو بەرووی چارەنووس ببینەو. دەنا نارۆم و لێرەدا هەر چاوەریت دەکەم. دلێر بۆکانی فەرمووی:

- نا گیانی من، سەرپێچی مەکە، ئەو هی من دەیزانم تۆ نایزانیت، تۆ ماندویت، تۆ دەروونت هیشتا شەکەتە، ترساویت و ترس بە نیگاكانتەو دیارە.
- نا، وا نییه، من لەگەڵ تۆدا نەبیت ناتوانم بەرامبەر بەو مەخلووقە پیسە راوەستم، ناترسم، بەلام هەست دەکەم پیکەو بوونمان رزگارمان دەکات.
- ئاخر گوولی گیانی پیروژ من هیشتا شوینەواری ترس لە دەرووندا هەست پێ دەکەم، دەزانم ئەو دلەر اوکیو ترسی تۆیه ئەو سێیەرە دروست دەکات. چونکه تۆ نابینی که ئیمە لەسەر پشتهی حەژیایهکی مەزنیین و لە ستون هەنج لەوەر راستی دەروونی خاوەکاندا پارێزر اوین و لێرەدا ئەم کەمۆلەیه دەگەرینمەو ناو دەمی ئەو حەژیایه. دەنا ئەو تارماییه نێرەمووکه تاریک و بۆگەنە دەتوانیت بترسینیت. چونکه من نابینم، هەست دەکەم تۆ لە خەوکانندا دەترسیت. بۆیه من ناتوانم هەنگاو هەنگاو بە هەنگاو هەنگاو جوت بکەم. من ناتوانم یەک هەنگاوی تر لەگەڵ تۆی خۆشەویستەدا هەنگاو بنیم، دەبیت بمبووریت، چونکه شەڕ دەتوانیت لە منت دابریت و نیو هی لەشم بخوات.

- ئه‌ی دلیر گیان، ئه‌وه تو ده‌لئی چی گیانه! خو من و تو تنه‌ها لاشه‌یه‌ک و یه‌ک گیانیین. چون ده‌توانی له له‌شی خوتم جیا بکه‌یته‌وه؟
- ده‌توانم خانم، چاک ده‌توانم، چونکه من ده‌توانم مانگ و ئه‌ستیره و بوونه‌وه‌ره‌کان له ته‌ماشاکاندا هه‌لبگرم. من ده‌توانم خوتم بکه‌م به هزار که‌رته‌وه. ئه‌گهر شه‌ر داگیرم بکات، وه‌ک دایکیکی تووره له مندالکیکی چه‌توون، نیخه‌ی کراسه‌که‌م داده‌درم و شه‌ر له ئه‌ستوی خوتم ده‌که‌مه‌وه... شه‌ر له به‌ری خوتم داده‌درم، ئه‌گهر شه‌ر هه‌لمه‌تم بو به‌نییت، من تووره ده‌بم، جا شه‌ر شیوه‌ی هه‌رچی چه‌ندیک جوان بی‌ت، من نایبیم و له‌گه‌لیدا هه‌نگاو هه‌لناهییم. له‌گه‌لیدا نارووم و هاوری و خوشه‌ویست و دوستی نیم.
- مه‌به‌ستت چیه‌ی دلیر لیت تیناگه‌م!؟
- مه‌به‌ستم ئه‌مه‌یه که‌من تا ئه‌وکاته‌ی هه‌ست به شوینه‌واری ترس بکه‌م له ده‌رووندا له‌گه‌ل تودا، ناتوانم هه‌ست به هاوگیانی بکه‌م. چونکه دلنیات ده‌که‌م، که من و تو تنه‌ها به هاوگیانی، به هاوژیانی، به هاوغه‌می، به هاوکامه‌رانی، به هاوهه‌ستی ده‌توانیین به‌لای ئه‌و تارماییه‌دا تیه‌رین... به‌لام ئه‌گهر هات و تارماییه‌که‌ توایی هه‌لمانلووشی‌ت، مانای وایه ئیمه هاوگیان و هاوسوزو هاو هه‌ستی یه‌ک نیین.
- چون بتوانم دلنیات بکه‌م؟ چون؟ به‌چی ده‌توانم ئه‌و هیزه چنگه‌م؟
- به ته‌ماشای گیانه‌که‌م، به ته‌ماشای نه‌کردن و نه‌بیینی دیوی ترس. به ته‌ماشاکردنی جوانی و باوهری پیرۆزی و هاوهه‌ستی له‌گه‌ل خواوه‌ندو خواوه‌نده‌کاندا. تنه‌ها نه‌جات له‌ویدا‌یه که‌ بتوانیت هه‌ست به پاکژی بکه‌ین، هه‌ست به یه‌کتری بکه‌ین و دلنیا بیین له‌وه‌ی که‌ ده‌توانیین به‌لای ئه‌و ته‌لیسه‌م تو‌قینه‌ره‌دا برۆین و دلنیا بین له‌وه‌ی که‌ ئه‌و ناتوانیت زه‌فه‌رمان پێ به‌ریت. ده‌بی‌ت باوهریکی یه‌قینمان به خوشه‌ویستی و ئازادی و راستی هه‌بی‌ت، تنه‌ها راستیه‌ک که‌ دلنه‌واییمان گوش ده‌کات و خه‌نده‌کانمان ده‌خاته ناو ناخه‌وه. تنه‌ها چاره له ته‌ندروستی باوهره‌کانماندا‌یه، تنه‌ها به کردنه‌وه‌ی چاوی باوهره‌ رو‌شنه‌کان ده‌توانیین حه‌ق و راستی بیینیین. ده‌نا ده‌که‌وینه‌ قورگی تاریکیه‌وه و تاریکی وشه‌ر هه‌لمانده‌لووشی‌ت، ده‌نا زه‌مه‌ن ده‌گه‌ریته‌وه و توش ده‌بی‌ت به هاوسه‌ره‌که‌ی سه‌رده‌می لاویم، که‌ ناوی هاجه‌ر بوو.
- دالیا خانم له‌سه‌ر ئه‌ژنوکانی دانیش‌ت، فه‌رمووی: ئه‌ی هاوده‌می گیانییم وه‌ره ناو ناخه‌وه و هه‌وینی جوانی هه‌لرێزه، وه‌ره نا له‌م جیگا پیرۆزه‌دا تیکه‌لم به‌ره‌وه‌ تا بتوانم بچم به‌گژ ئه‌و شه‌رانه‌دا که‌ چه‌په‌ری ریگاکانیان لیم گرتووه... من له‌گه‌ل

تۆدا دعتوانم دعت بهرم بۆ ناخى ئاسمانه قوولەكان. ئەگەر تۆ تىكەلم نەبىت ئەوا
عىشقم زامار دەبىت. راسته من ماندووم، شەكەتم و هېشتا دىلم و هەستدەكەم له
زىندانەكانى جەلادەت بەگدام. بەلام تەنھا تۆ وەك رزگار كەر دەبىنم، دەزانم و دنىام
به پىروزيى تۆ هەموو ريگا روشنەكان دەبىنم.

دلير بۆكانى تەماشاي دەکرد... تەماشاي شەكەت و دلە راوكتى و هەناسەپرکتى خانم
دانىالاي شاعير... چووه ناو هەستى تەماشاکانىهوهو فرميسک له چاوهکانىيدا قەتيسمان...
تەماشاي دەکرد و دەبىنى، هەموو قوولاييهكانى له تەماشاي ئەو چاوانەدا بىنى كه بهر له
تاويك له ناويدا مووبته لاي عىشق بوو، عىشقى تابلوى خانم دانىالا؛ كه به هوى ئەو
تەماشايانەوه توانيى مەزنترين درندەو جەللاد دەستگير بکات. دەيتوانى تەنھا به يارىدەى
تەماشاي چاوهكانى ئەو روشنايى بدات به کوختهکه، دەيتوانى هەموو جيهان ببينيت،
دەيتوانى ئەو حەژيايه ببينيت كه دەورى زەمىنى داوه و رايپەرينيت. هەستى به شەرميکى
مندالانەکرد، هەستىکرد ئەمجارەيان نابيت لهو جيا بىتەوه، نابيت هەنگاوهكانى له
هەنگاوهكانى ئەو دابىريت. چونکه ئىستا سەردەمى جياوازي و سەردەمى هەستکردن
بەكەمى نىيه. يادى هاتەوه كه تابلۆكهى لەياد چوو لهگەل خۆيدا بيهينيت. بۆيه فەر مووى:

- ئەى هەناسە شيرينهكانم، بمبووره ئەى فرىشتهى مەزنى جوانى، داواى لىبووردنت
لیدەكەم. بەلام بهر لەوهى بەتەواوى تىكەلت بم، دەبىت بگەریمهوه، دەبىت بچم
تابلۆكەت بهينم، بۆيه دەبىت بمبووريت. هەروها ئەم كەمۆلەيهش دەبىت لههەمان
جىگەدا بنيزم. بەلام ئەگەر بىت و ليرەدا چاوهروانم بکەيت، گەر بتوانيت تا تابلۆكه
دەهينم و دەگەریمهوه - چاوهروانم بىت ليرەدا؛ ئەوسا بۆ هەميشەيى بۆ يەك دەبين،
ئەوسا من دەبم به تۆ توش دەبىت بەمن، ئەوسا تىكەلى يەكترى دەبين و دەبين به
مەملەكەتى يەكترى، دەبين به گيان و سۆزو ئامانج و خۆزگەكانى يەكترى.

دانىالخانمى پەشموورده هيجى نەفەر موو، تەنھا لىوه لەرزە، بەدەم بهر بوونەوهى
فرميسکيکى گەشەوه، تەماشاي ئەوى دەکرد... تارماييهكەش له دوايهوه بهرەو لاي
دەهات، دلير دەبىنى، بەلام پشتاوپشت گەر ايهوه، بەسەر پشتى هەژياکهوه بهرەو هەمان
جىگە گەر ايهوه كه کوختهکەيان لى بهجيهشتبوو.

بەلام زۆرى پى چوو، رۆژيک نا، دوان نا، سىان نا، زۆر، زۆرى پى چوو... داىالخانمى
شاعيرى مەزن تەنھا و تەنھا چاوهروانى گەر انەوهى پالەوانە رزگار کەرەكهى بوو... جا
نازانم برەو به داستانەكەم بەدم! نازانم باسى ئەوتان بۆ بکەم چى رويدا لهو نىوانه
كاتييهدا يان نا؟! ئايا بۆچى دلير بۆكانى گەر ايهوه؟ مەبەستى لهو گەر انەويه چى بوو؟ چۆن

توانی دانیالای ماشووقه‌ی لهوی ته‌ن‌ها به‌جی به‌ئیت؟ چون دلی هینای لهو دابریت، بو
ئوی له‌گه‌ل خویدا نه‌برد؟ ئایا لهو نیوانه کاتیبه‌دا که کهس، هر هیچ‌کس جگه له هزری
من نازانیت چند شه‌وو چند روژ بوو، دانیال‌خانمی ته‌ن‌ها چیی به‌سهر هات؟ مرد یاخوود
ژیا؟ ئهی دلیر بوکانی چیی به‌سهر هات؟ ئهی کی‌یه؟ رابردوی چییه و چون توانی
که‌مۆله‌که بنیژیت تا شوینه‌واری تاریکی و شهر له‌سهر زه‌مین نه‌هینیت و مرو‌قاییه‌تی
بگه‌یه‌هینیت نه‌ نه‌جات و نازادی و پرووناکی!

لیره‌وه من ده‌چمه‌ ناو ده‌قی داستانه‌که‌مه‌وه. ئهی خوینه‌ری به‌ریز، لیره‌وه ده‌بیت گۆله‌ی
رازه‌کانم بو تو بکه‌مه‌وه گریی چیرۆکه‌که‌تان بو بکه‌مه‌وه. به‌لام ده‌بیت چاوهروان بن،
هینده‌ی چاوهروانی دانیال‌خانم. چون‌که ئه‌وه‌ی راستی بیت لهو سه‌فه‌ره‌دا هه‌ندیک شت
روویدا. لهو ماوه‌یه‌دا که دلیر بوکانی ویستی گه‌رانه‌وه‌ی کرده ئامانج، زور شت روویدا،
لهو کاته‌دا که تارماییه‌ سییه‌ر شیوه‌که، که گیانی شهر و نه‌حس و نه‌خوشی و مهرگ تا
ده‌هات زیاترله پشته‌وه نزیک ده‌بووه‌وه و زه‌فه‌ری به‌ دانیال‌خان ده‌برد. جا تاکاتی بیستنی
ئه‌وه به‌سهر هاتانه ئیوه‌ش مه‌حکوم ده‌که‌م به‌ چاوهروانی، ده‌بیت گشتان وه‌ک دانیال‌خانم
هاوبه‌ش و هاوخه‌می ئه‌وه بن، یان هاوبه‌ش و هاوخه‌می دلیر بوکانی بن... تا ئه‌وکاته‌ی من
بریار ده‌دم چیرۆکی به‌سهر هاته‌کانی نیوانیان ده‌گیرمه‌وه.

چاوهروانی کتیبی دووه‌م بن.

